

2003

Z ŻYCIA Politechniki Śląskiej

lipiec-sierpień

P.4492/02/03

TECHNOPARK

NIEPUBLICZNA PRZYCHODNIA AKADEMICKA

JACHT „STARY” JUŻ WRAGA

nr 10 (129)

Rok akademicki
2002/2003

IMPRESJE Z CZARNOHORY

Wioska Dzembornia w samym sercu Czarnohory - w sezonie chyba więcej tu Polaków niż mieszkańców; w tle główny grzbiet Czarnohory

Najwyższy szczyt Czarnohory - Howerla, na którą ciągną tłumy turystów, a w święta państwowe - także oficjalnych delegacji

Szczyt Pop Iwana - tu przybywają Huculi na noc świętojańską (według wschodniego kalendarza), tu stoją ruiny polskiego obserwatorium, które działało tylko przez rok

7.4932/02/03

MERZE

● Z prac Senatu	3
● Kronika Rektorska	10
● Akty normatywne	11
● Stopnie naukowe, tytuły, stanowiska	11
● Kontakty międzynarodowe	13
● Współpraca z Unią Europejską	13
● Konferencje i seminaria naukowe	14
● Notatki Przewodniczącego RGSzW	18
● Wydział Górnictwa i Geologii kształci specjalistów dla Wietnamu	19
● Godne odnotowania	20
● Cape Horn - Antarctica Expedition	26
● Nasz Chór w Legolandzie	28
● „Solidarność” o projekcie ustawy	29
● Niepubliczna Przychodnia Akademicka	31
● Technopark	32
● Kronika żałobna	34

SENAT

7 lipca br. odbyło się XI zwyczajne posiedzenie Senatu Politechniki Śląskiej. Porządek dzienny przewidywał (w skrócie): sprawozdanie przewodniczącego Rady Bibliotecznej za ostatnią kadencję, powołanie przedstawicieli nauczycieli akademickich do Rady Bibliotecznej, powołanie recenzenta do zaopiniowania wniosku Politechniki Rzeszowskiej o nadanie tytułu doktora h.c. profesorowi Stefanowi Węgrzynowi, zaopiniowanie wniosków w sprawie mianowania na stanowiska profesorskie w Politechnice Śląskiej, zmiany w składzie Uczelnianej Komisji Wyborczej, podjęcie uchwały w sprawie programu oszczędnościowego Uczelni, podjęcie uchwały w sprawie trybu sprzedaży osobom fizycznym garaży będących własnością Uczelni, sprawy bieżące i wolne wnioski.

Otwierając posiedzenie **JM Rektor W. ZIELIŃSKI podziękował dyr. Halinie BAŁUCE za trud kierowania Biblioteką Główną przez 25 lat** i wyraził nadzieję, że Jej dalsza praca przyniesie również wiele efektów.

■ Przewodniczący Rady Bibliotecznej prof. K. WOJCIECHOWSKI przedłożył **sprawozdanie Rady**, w którym przedstawił cel strategiczny oraz koncepcję funkcjonowania Biblioteki. Odniósł się również do: spraw kadrowych, rocznych sprawozdań, regulacji prawnych, finansowania działalności Biblioteki, zasad dostępu do mediów elektronicznych - Polskiej Biblioteki Internetowej, kształcenia na odległość, a także do wprowadzenia zasad ochrony zbiorów. Senat w głosowaniu jawnym jednomyślnie przyjął sprawozdanie.

■ Spośród ośmiu zgłoszonych kandydatów na **przedstawicieli nauczycieli akademickich do Rady Bibliotecznej** Senat w głosowaniu tajnym zaakceptował: dra hab. inż. Ryszarda BIAŁECKIEGO, prof. nzw. w Pol. Śl. (RIE), dra hab. inż. Piotra FEDELIŃSKIEGO, prof. nzw. w Pol. Śl. (RMT), dra hab. inż. Kazimierza GIERLOTKĘ, prof. nzw. w Pol. Śl. (RE), dra hab. inż. Bronisława HANAKA, prof. nzw. w Pol. Śl. (RG), prof. dra hab. inż. Andrzeja JARZĘBSKIEGO (RCh), prof. dra hab. inż. Jacka SZUBERA (RMF).

■ Odnosząc się do pisma Rektora Politechniki Rzeszowskiej o **nadanie tytułu doktora h.c.**

lipiec-sierpień 2003

tej uczelni Profesorowi Stefanowi Węgrzynowi JM Rektor W. ZIELIŃSKI w porozumieniu z dziekanem Wydziału Automatyki, Elektroniki i Informatyki zaproponował powołanie prof. dra hab. inż. Stanisława KOZIELSKIEGO na recenzenta wniosku.

W tajnym głosowaniu Senat przyjął wniosek 45 głosami przy jednym przeciwnym.

■ Dziekan dr hab. S. KOCHOWSKI przedstawił wniosek Rady Wydziału Matematyczno-Fizycznego o **pierwsze powołanie dra hab. inż. Marka Berezowskiego na stanowisko profesora nadzwyczajnego**. Pozytywną opinię Senackiej Komisji ds. Kadry Naukowej przedstawił jej przewodniczący, prorektor M. DOLIPSKI.

Dr hab. inż. Marek Berezowski lat 50 ukończył studia na Wydziale Automatyki i Informatyki Politechniki Śląskiej w 1978 roku i podjął pracę w Biurze Projektów "Prosynchem" w Gliwicach, gdzie zajmował się komputerowym projektowaniem złożonych instalacji chemicznych. W 1984 roku uzyskał doktorat na Wydziale Inżynierii i Technologii Chemicznej Politechniki Krakowskiej, a w 1994 roku stopień doktora habilitowanego na Wydziale Chemicznym Politechniki Śląskiej. W latach 1985-2002 pracował w Instytucie Inżynierii Chemicznej PAN w Gliwicach. W roku 1996 podjął równoległe pracę dydaktyczną na Politechnice Krakowskiej, od 2002 roku na stanowisku profesora nadzwyczajnego.

Zainteresowania naukowe dra hab. inż. M. Berezowskiego skupiają się na zastosowaniach matematyki, w szczególności na matematyczno-numerycznej analizie dynamiki systemów ze sprzężeniem zwrotnym, opisanych nieliniowymi równaniami różniczkowymi cząstkowymi. Efektem tych zainteresowań są 94 publikacje (po habilitacji - 60), w tym 31 (17) w czasopismach zagranicznych z listy filadelfijskiej, 22 w czasopismach krajowych, 18 (18) referatów krajowych i zagranicznych, 1 współautorstwo monografii. Opublikował też w czasopiśmie "Delta" artykuł popularno-naukowy z zakresu teorii fraktali. W 2001 roku wygłosił wykład plenarny na Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej Inżynierii Chemicznej i Procesowej.

W latach 1997-1999 był kierownikiem grantu KBN, a od 2001 roku prowadzi grant zamawiany. Oba projekty były wykonywane we współpracy z Wydziałem Automatyki Politechniki Sztokholmskiej.

Był recenzentem trzech rozpraw doktorskich, kilku grantów KBN oraz kilku artykułów w czasopismach zagranicznych. Wypromował jednego doktora (na Politechnice Śląskiej). Wygłosił także liczne wykłady seminaryjne, w tym w Centrum Fizyki Teoretycznej PAN w Warszawie, na Wydziale Automatyki, Elektroniki i Informatyki

Politechniki Śląskiej, na Wydziale Chemicznym Politechniki Warszawskiej i w Instytucie Inżynierii Chemicznej PAN w Gliwicach.

W ramach zajęć dydaktycznych prowadził wykłady i ćwiczenia z zakresu dynamiki i sterowania procesowego, optymalizacji procesowej, wybranych działów matematyki, metod obliczeniowych. W 2002 roku wygłosił wykład inauguracyjny na Wydziale Inżynierii i Technologii Chemicznej Politechniki Krakowskiej.

Senat w tajnym głosowaniu zaakceptował wniosek 45 głosami przy jednym wstrzymującym.

■ Dziekan dr hab. S. KOCHOWSKI przedstawił wniosek Rady Wydziału Matematyczno-Fizycznego o **pierwsze powołanie dra hab. inż. Andrzeja Bluszcza na stanowisko profesora nadzwyczajnego**. Pozytywną opinię Senackiej Komisji ds. Kadry Naukowej przedstawił jej przewodniczący, prorektor M. DOLIPSKI.

Dr hab. inż. Andrzej Bluszcz lat 51 pracuje w Instytucie Fizyki Politechniki Śląskiej od 1976 roku, kiedy to ukończył studia na Wydziale Matematyczno-Fizycznym. Stopień doktora uzyskał w roku 1987 na Wydziale Geologiczno-Pozukiwawczym AGH w Krakowie, zaś habilitację w roku 2000 na Wydziale Nauk Geograficznych i Geologicznych Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu.

Obszar jego zainteresowań naukowych stanowi datowanie metodą luminescencyjną osadów geologicznych i obiektów archeologicznych. Stworzył od podstaw wiodące w Polsce Laboratorium Datowania Luminescencyjnego i kieruje pracami tego laboratorium.

Odbył staże naukowe w kilku czołowych laboratoriach datowania luminescencyjnego na uniwersytetach w Wielkiej Brytanii (1992), w Risoe National Laboratory w Roskilde, w Danii (1993). W latach 1999-2000 przebywał w Stanach Zjednoczonych, gdzie na zaproszenie Daybreak Medical and Nuclear Systems, Inc. (jednego z dwóch producentów aparatury do pomiarów luminescencji) brał udział w opracowywaniu nowej generacji aparatury pomiarowej.

Kierował wieloma pracami naukowo-badawczymi oraz był wykonawcą lub kierownikiem projektów badawczych finansowanych przez KBN i instytucje międzynarodowe. Obecnie jest regionalnym koordynatorem projektu 5. PR, kierownikiem projektu SPUB, wykonawcą dwóch projektów KBN i jednego projektu 5. PR (jest zastępcą dyrektora Centrum Doskonałości GADAM).

Dr hab. inż. A. Bluszcz jest autorem lub współautorem 113 (po habilitacji - 16) prac, wśród których jest m.in. 30 (3) artykułów w czasopismach zagranicznych (z czego 12 (2) z listy filadelfijskiej), 35 (8) referatów konferencyjnych, 2 (0) skrypty, 16 (4) artykułów lub rozdziałów w mo-

nografiach, 1 (0) monografia. Prace te były cytowane 35 razy wg danych SCI ISI. Jest jednym z redaktorów i członkiem Rady Naukowej czasopisma *Geochronometria Journal on Methods and Applications of Absolute Chronology*.

Prowadzi wykłady z fizyki ogólnej i wykłady specjalistyczne na kilku kierunkach różnych wydziałów oraz na kierunku fizyka techniczna Wydziału Matematyczno-Fizycznego. Był opiekunem specjalistycznego laboratorium metod doświadczalnych fizyki jądrowej i zastosowania radioizotopów. Był promotorem dwunastu prac magisterskich i opiekunem grup studenckich. Obecnie jest promotorem otwartego przewodu doktorskiego, opiekunem naukowym czterech słuchaczy studium doktoranckiego i dwóch studentów studiujących wg ITS.

Od wielu lat pełni obowiązki inspektora ochrony przed promieniowaniem w Instytucie Fizyki, mając uprawnienia państwowe IOPP klasy B.

W 1997 roku był organizatorem i przewodniczącym Komitetu Naukowego "3rd International Symposium on Luminescence Detectors and Transformers of Ionising Radiation" LUM-DETR'97 (Ustroń, 6-10.10.1997).

Jest przewodniczącym Wydziałowej Komisji Wyborczej. Jest członkiem European Physical Society, był skarbnikiem Gliwickiego Oddziału Polskiego Towarzystwa Fizycznego.

Senat w tajnym głosowaniu zaakceptował wniosek jednomyślnie (45 głosami).

■ Dziekan dr hab. S. KOCHOWSKI przedstawił wniosek Rady Wydziału Matematyczno-Fizycznego o **pierwsze powołanie dra hab. inż. Jerzego Bodzenta na stanowisko profesora nadzwyczajnego**. Pozytywną opinię Senackiej Komisji ds. Kadry Naukowej przedstawił jej przewodniczący, prorektor M. DOLIPSKI.

Dr hab. inż. Jerzy Bodzenta ma 42 lata i pracuje w Politechnice Śląskiej od 1986 roku. Studia ukończył na Wydziale Elektrofizyki Lwowskiego Instytutu Politechnicznego. Pracę doktorską obronił w 1990 roku w IPPT PAN, tam też w 2001 roku uzyskał habilitację.

Jego specjalnością naukową jest fizyka stosowana, zaś główne zainteresowania badawcze skupiają się na wykorzystaniu fal termicznych w pomiarach, a w szczególności na metodach wyznaczania własności cieplnych cienkich warstw. Od kilku lat zajmuje się także problemem czujników do zastosowań specjalnych - opracował czujnik do pomiaru stężenia wodoru w oleju transformatorowym.

Dorobek publikacyjny dra hab. inż. J. Bodzenta to 69 prac (po habilitacji - 13), na które składają się: 1 (0) monografia, 1 (0) rozdział w książce, 15 (5) artykułów w renomowanych czasopi-

smach zagranicznych (m.in. *Sensors&Actuators*, *Journal of Wide Gap Materials*, *Journal of Heat and Mass Transfer*), 1 (0) w Archiwum PAN, 7 (1) referatów w recenzowanych materiałach międzynarodowych konferencji, 17 (4) artykułów w czasopismach krajowych i 27 (3) komunikatów konferencyjnych w języku polskim. Był zaproszony do napisania artykułu przeglądowego do czasopisma *Chaos, Solitons and Fractals* oraz do wygłoszenia referatu na konferencji *Advanced Topic Research School "Diamond Science and Technology"* w La Jolla (Kalifornia, 1988). Jest redaktorem naukowym wydanego w 2003 roku tomu *Journal de Physique IV*. Recenzował prace złożone do czasopism oraz granty KBN. Uczestniczył w realizacji 6 projektów badawczych (po habilitacji - 2) finansowanych przez KBN, w 3 (1) był kierownikiem.

Dr hab. inż. J. Bodzenta prowadzi wykłady z fizyki ogólnej na kierunku Automatyka i Robotyka na Wydziale Automatyki, Elektroniki i Informatyki oraz wykłady specjalistyczne z akustyki i fotoakustyki na Wydziale Matematyczno-Fizycznym. Opracował program studiów dla specjalności Fizyka Informatyczna. Był promotorem 9 (5) prac magisterskich, jest promotorem otwartego przewodu doktorskiego, był też recenzentem jednej pracy doktorskiej. Aktywnie uczestniczy w popularyzacji fizyki, przez wiele lat prowadząc dla młodzieży szkół średnich wykłady połączone z demonstracjami.

Dr hab. inż. J. Bodzenta był inicjatorem zorganizowania Międzynarodowych Warsztatów z Fotoakustyki i Fototermiki i od ośmiu lat jest przewodniczącym komitetu organizacyjnego. Bierze aktywny udział w organizacji corocznych Zimowych Szkół z Akustyki oraz konferencji "Podstawy Fizyczne Badań Nieniszczących". Był sekretarzem Wydziałowej Komisji Naboru; przez 10 lat był sekretarzem Komitetu Okręgowego Olimpiady Fizycznej. Aktualnie pełni funkcję prodziekana ds. nauki na macierzystym Wydziale.

Senat w tajnym głosowaniu zaakceptował wniosek 43 głosami przy trzech wstrzymujących się.

■ Dziekan prof. B. GRZESIK przedstawił wniosek rady Wydziału Elektrycznego o **pierwsze powołanie dra hab. inż. Stefana Paszka na stanowisko profesora nadzwyczajnego**. Pozytywną opinię Senackiej Komisji ds. Kadry Naukowej przedstawił jej przewodniczący, prorektor M. DOLIPSKI.

Dr hab. inż. Stefan Paszek lat 49 ukończył studia w 1978 roku na Wydziale Automatyki, Elektroniki i Informatyki. Doktorat (1986) i habilitację (1999) uzyskał na Wydziale Elektrycznym. Obszarem jego badań naukowych jest elektrotechnika teoretyczna i stosowana z szerokim zastosowaniem metod numerycznych i informatyki.

Dorobek publikacyjny obejmuje 1 monografię, 19 artykułów naukowych opublikowanych w kraju i za granicą, w tym w wydawnictwach o najwyższej randze naukowej, 37 referatów opublikowanych w materiałach konferencyjnych, w tym pięciu zagranicznych. 14 spośród tych 56 prac opublikował po uzyskaniu stopnia doktora habilitowanego. Dorobek ten uzupełnia 41 niepublikowanych opracowań z prac naukowo-badawczych. Na szczególne wyróżnienie zasługują jego prace naukowo-badawcze dla energetyki; jedna z nich została nagrodzona w konkursie NOT.

Dr hab. inż. S. Paszek prowadzi zajęcia z elektrotechniki, teorii obwodów, informatyki i metod numerycznych. Jest autorem skryptu "Metody numeryczne w elektrotechnice". Opracował koncepcję oryginalnych stanowisk laboratoryjnych wraz z instrukcjami ćwiczeń. Stanowiska te zostały wykonane i uruchomione. Za działalność dydaktyczną był pięciokrotnie wyróżniany nagrodami rektorskimi.

Dr hab. inż. S. Paszek od szeregu lat angażuje się w pracach organizacyjnych międzynarodowej konferencji elektrotechników IC-SPEITO integrującej środowisko elektrotechniczne Polski i najbliższych sąsiadów. Był opiekunem koła naukowego, opiekunem pierwszego roku studiów i pięciokrotnie opiekunem grupy studenckiej. Od dwóch lat jest kierownikiem laboratorium elektrotechnicznego w CKI w Rybniku.

W tajnym głosowaniu Senat zaakceptował wniosek 41 głosami przy jednym przeciwnym i jednym wstrzymującym się.

■ Dziekan dr hab. S. KOCHOWSKI przedstawił wniosek Rady Wydziału Matematyczno-Fizycznego o **pierwsze powołanie dra hab. Wilhelminy Smajdor na stanowisko profesora nadzwyczajnego**. Pozytywną opinię Senackiej Komisji ds. Kadry Naukowej przedstawił jej przewodniczący, prorektor M. DOLIPSKI. Popierający głos złożył prof. R. GRZYMKOWSKI.

Dr hab. Wilhelmina Smajdor ukończyła studia matematyczne w Uniwersytecie Jagiellońskim w 1964 roku i w tym samym roku podjęła pracę w Katedrze Funkcji Analitycznych Studium Matematyki w Katowicach. W latach 1966-1971 pracowała w Instytucie Matematycznym PAN, Pracownia Matematyczna w Katowicach, a następnie aż do 2000 roku w Uniwersytecie Śląskim. Stopień doktora nauk matematycznych uzyskała w Instytucie Matematycznym PAN w 1968 roku, zaś habilitację - w zakresie analizy matematycznej - w 1987 roku w Uniwersytecie Śląskim. W 1992 roku została mianowana profesorem nadzwyczajnym na okres pięciu lat, następnie na czas nieokreślony. Od 2000 roku jest profesorem nadzwyczajnym w Akademii Pedagogicznej w Krakowie.

Dr hab. W. Smajdor specjalizuje się w dziedzinie równań funkcyjnych i teorii multifunkcji. Jej dorobek naukowy w tym zakresie jest zawarty w 51 pracach (po habilitacji - 29), z czego 14 (7) to artykuły w czasopismach zagranicznych, 19 (14) to referaty publikowane za granicą. Jest autorem 1 monografii i 17 (8) artykułów w czasopismach krajowych. Uczestniczyła w wielu międzynarodowych konferencjach naukowych. Od 1991 roku, wspólnie z prof. A. Smajdorem, prowadzi seminarium z funkcji wielowartościowych - najpierw w Uniwersytecie Śląskim, a od 2000 roku w Akademii Pedagogicznej w Krakowie.

Była promotorem pracy doktorskiej obronionej w 1998 roku w Uniwersytecie Śląskim, recenzowała cztery prace doktorskie, z czego dwie w Uniwersytecie Śląskim, jedną w Akademii Pedagogicznej w Krakowie i jedną w Babes-Bolyay University Cluj-Napoka w Rumunii.

Prowadziła 83 obronionych prac magisterskich i 23 licencjackie.

W tajnym głosowaniu Senat zaakceptował wniosek 39 głosami przy jednym przeciwnym i sześciu wstrzymujących się.

■ Dziekan dr hab. S. KOCHOWSKI przedstawił wniosek Rady Wydziału Matematyczno-Fizycznego o **pierwsze powołanie dra hab. inż. Mariana Urbańczyka na stanowisko profesora nadzwyczajnego**. Pozytywną opinię Senackiej Komisji ds. Kadry Naukowej przedstawił jej przewodniczący, prorektor M. DOLIPSKI.

Dr hab. inż. Marian Urbańczyk lat 55 ukończył studia w 1973 roku na Wydziale Elektrycznym i podjął pracę w Instytucie Fizyki. Pracę doktorską obronił w 1981 roku w IPPT PAN w Warszawie, zaś habilitację - w zakresie elektroniki - w roku 1999 na Wydziale Elektroniki Politechniki Wrocławskiej.

Przedmiotem jego zainteresowań naukowych są możliwości wykorzystania zjawiska propagacji akustycznej fali powierzchniowej do badania właściwości elektrycznych obszaru przypowierzchniowego i powierzchni półprzewodników oraz w akustycznych czujnikach gazów. Równolegle prowadzi prace nad wykorzystaniem zjawiska emisji akustycznej do detekcji wyładowań niepełnych w wysokonapięciowych układach izolacyjnych, co ma praktyczne zastosowanie w nowoczesnej diagnostyce urządzeń energetycznych.

Dorobek naukowy dra hab. inż. M. Urbańczyka obejmuje 80 publikacji (po habilitacji - 18), w tym 29 (11) w wydawnictwach o zasięgu międzynarodowym, m.in. Sensors & Actuators, Ultrasonics, Physica Status Solidi, Archives of Acoustics, Journal of Technical Physics, Electron Technology, Proc. SPIE. Wyniki prac prezentował również na wielu międzynarodowych kongresach.

sach i konferencjach krajowych. Na kongresie ICA w Rzymie przewodniczył obradom sekcji Ultrasonics, Quantum Acoustics and Physical Effects of Sound.

Kierował grantem KBN, a także brał udział w realizacji trzech innych. Współpracuje naukowo z kilkoma ośrodkami naukowymi w kraju (m.in. WAT oraz Instytutem Techniki i Aparatury Medycznej w Zabrze) i za granicą (m.in. Istituto per la Microelettronica e i Microsistemi we Włoszech oraz Shizuoka University - Surface Wave Electronics Laboratory w Japonii).

Jest promotorem otwartego przewodu doktorskiego, recenzentem jednej rozprawy habilitacyjnej, dwóch rozpraw doktorskich i autorem kilku recenzji wydawniczych.

W trakcie pracy w Instytucie Fizyki prowadził wszystkie rodzaje zajęć dydaktycznych, w tym wykłady dla studentów kilku wydziałów. Prowadzi także seminaria z projektowania stanowisk pomiarowych i badawczych oraz prace dyplomowe magisterskie i inżynierskie na kierunku Fizyka Techniczna. Przez wiele lat kierował II Pracownią Fizyczną i jest autorem kilku ćwiczeń laboratoryjnych dla tej pracowni. Współorganizował laboratorium technologiczne w Instytucie Fizyki i przez kilka lat kierował pracą tego laboratorium. Wielokrotnie był opiekunem lat studiów, uczestniczył także w naborze na I rok studiów.

Jest członkiem kilku towarzystw naukowych. Za prowadzoną działalność naukową i dydaktyczną był wielokrotnie wyróżniany.

W tajnym głosowaniu Senat jednogłośnie (46 głosami) zaakceptował wniosek.

■ Dziekan prof. Andrzej KARBOWNIK przedstawił wniosek Rady Wydziału Organizacji i Zarządzania o **pierwsze powołanie dra hab. inż. Anny Walaszek-Babiszewskiej na stanowisko profesora nadzwyczajnego**. Pozytywną opinię Senackiej Komisji ds. Kadry Naukowej przedstawił jej przewodniczący, prorektor M. DOLIPSKI.

Dr hab. inż. Anna Walaszek-Babiszewska ukończyła studia na Wydziale Elektroniki Politechniki Wrocławskiej w 1970 roku. Pracę podjęła w katedrze Elektryfikacji i Automatyzacji Górnictwa Politechniki Śląskiej, gdzie pracowała do 30 września 1998 roku. W 1980 obroniła na Wydziale Górniczym pracę doktorską, zaś w 1994 - habilitacyjną.

Tematyka prac naukowych dr hab. inż. A. Walaszek-Babiszewskiej dotyczyła modeli i algorytmów identyfikacji do opisu cech kopaliny oraz procesów przetwarzania surowców. Zajmuje się również tematyką zastosowań systemów ekspertowych i inżynierią wiedzy dla rozwiązywania zagadnień decyzyjnych inżynierskich i menedżerskich, a także stosowaniem zbiorów roz-

mytych w analizie systemowej. Jej dorobek naukowy obejmuje 1 monografię, 2 skrypty oraz 68 artykułów w czasopismach krajowych i zagranicznych i referatów na konferencje w kraju i za granicą, w tym 35 po habilitacji, oraz 20 niepublikowanych prac badawczych, w tym dwa granty KBN.

W ramach działalności dydaktycznej - wielokrotnie wyróżnianej nagrodami rektorskimi - prowadziła zajęcia na Politechnice Śląskiej (do 1998 r.) i na Politechnice Zielonogórskiej (obecnie Uniwersytecie) od 1998 roku do dzisiaj. Prowadziła wykłady z ekonometrii, badań operacyjnych, zarządzania bezpieczeństwem.

Dr hab. inż. A. Walaszek-Babiszewska pełniła funkcje: kierownika studiów doktoranckich oraz prodziekana ds. nauki na Wydziale Górnictwa i Geologii Politechniki Śląskiej, przewodniczącego sekcji T12A KBN, zastępcy dyrektora Instytutu Organizacji i Zarządzania Politechniki Zielonogórskiej, kierownika Zakładu Zastosowań Ekonometrii i Badań Operacyjnych Uniwersytetu Zielonogórskiego. Brała czynny udział w komitetach redakcyjnych czasopism naukowych i pełniła członkostwo z wyboru w towarzystwach i redakcjach naukowych (po habilitacji).

W tajnym głosowaniu Senat zaakceptował wniosek 43 głosami przy dwóch przeciwnych i jednym wstrzymującym się.

■ Dziekan prof. J. SUWIŃSKI przedstawił wniosek Rady Wydziału Chemicznego o **powołanie dra hab. inż. Jana Thullie na stanowisko profesora nadzwyczajnego na czas nieokreślony**. Pozytywną opinię Senackiej Komisji ds. Kadry Naukowej przedstawił jej przewodniczący, prorektor M. DOLIPSKI.

Dr hab. inż. Jan Thullie (lat 52, doktorat - 1978, habilitacja - 1992) jest pracownikiem Uczelni od 1998 roku. Początkowo (do 1992 roku) pracował również w Instytucie Inżynierii Chemicznej PAN w Gliwicach, obecnie Politechnika Śląska jest jego jedynym miejscem pracy. W pracy badawczej zajmuje się dynamiką reaktorów ze stałym złożem katalizatora. Jego prace z tego zakresu są cytowane zarówno w prestiżowych periodykach naukowych (AIChE J., Appl. Catal., Chem. Eng. Sci., Catal. Rev.-Sci. Eng.), jak również w monografiach z tego zakresu. Ostatnio zajmuje się również zagadnieniami związanymi z biofiltracją.

Jego dorobek naukowy (autorstwo lub współautorstwo) obejmuje 47 publikacji naukowych (wśród nich 15 w języku angielskim) oraz 32 referaty na konferencjach naukowych (16 z nich na konferencjach międzynarodowych). Jest autorem haseł w Encyklopedii Techniki CHEMIA oraz współautorem jednego skryptu Politechniki Śląskiej. Znaczną część dorobku (20 publi-

kacji) uzyskał po mianowaniu na stanowisko profesora nadzwyczajnego. Współpracuje z Politechniką w Lozannie, gdzie wcześniej przebywał jako visiting professor.

Jest członkiem grupy roboczej CAPE Europejskiej Federacji Inżynierii Chemicznej oraz rzeczoznawcą SITPChem. Kierował dwoma ukończonymi projektami KBN (jeden badawczy i jeden promotorski), obecnie kieruje dwoma projektami promotorskimi. Był również koordynatorem naukowym jednego sieciowego projektu europejskiego (EU INCO Project P 197 8095 PURE).

Współorganizował wiele konferencji naukowych, przewodniczył komitetom organizacyjnym jednej krajowej i jednej międzynarodowej (ISCRE-16) konferencji.

Pod jego kierunkiem została wykonana jedna praca doktorska (obroniona w 2000 roku), natomiast dwie kolejne znajdują się w końcowym stadium realizacji.

W tajnym głosowaniu Senat zaakceptował wniosek 44 głosami przy jednym przeciwnym.

■ Prodziekan prof. B. SKOŁUD przedstawiła wniosek Rady Wydziału Mechanicznego Technologicznego o **powołanie prof. dra hab. inż. Andrzeja Buchacza na stanowisko profesora zwyczajnego**. Pozytywną opinię Senackiej Komisji ds. Kadry Naukowej przedstawił jej przewodniczący, prorektor M. DOLIPSKI.

Prof. dr hab. inż. Andrzej Buchacz jest pracownikiem Uczelni od 1974 roku. Doktorat uzyskał w roku 1979 (z wyróżnieniem), habilitację w roku 1992 (również z wyróżnieniem), zaś tytuł profesora 1 stycznia 2001 roku.

Główne kierunki jego działalności naukowej obejmują: mechanikę, budowę i eksploatację maszyn, automatykę i robotykę, dynamikę maszyn, metody grafów i liczb strukturalnych w modelowaniu, syntezie i analizie układów mechanicznych, zastosowania informatyki. Na szczególne podkreślenie zasługuje rozpoczęcie i rozwijanie przez prof. A. Buchacza prac w zakresie:

- wielokrotnych zadań odwrotnych dynamiki drgających ciągłych układów prętowych, belkowych i dyskretnych czynnych układów mechanicznych w ujęciu grafów i liczb strukturalnych,
- metod wyznaczania charakterystyk dynamicznych dyskretnych i ciągłych układów mechanicznych z uwzględnieniem dużych ruchów unoszenia jako warunku ich modelowania i badania grafami i liczbami strukturalnymi,
- sterowania ciągłymi i dyskretno-ciągłymi mechanicznymi układami odkształcalnymi,
- nieklasycznych metod oceny wrażliwości układów ciągłych modelowanych hipergrafa-

mi, a badanych metodami układów dyskretnych w ujęciu grafów biegunowych i liczb strukturalnych.

Prof. A. Buchacz jest promotorem trzech obronionych z wyróżnieniem prac doktorskich, dwóch prac doktorskich w realizacji oraz opiekunem naukowym jednej doktorantki.

Jest autorem lub współautorem ponad 200 publikacji (w tym 9 publikacji zwartych), z czego ponad 50 po ostatniej nominacji (wśród nich współautorstwo 1 monografii pod jego redakcją oraz 1 książki). Wyróżnić należy artykuły opublikowane w czasopismach o zasięgu międzynarodowym, zeszytach naukowych uczelni krajowych oraz materiałach konferencyjnych krajowych o zasięgu międzynarodowym. Jest recenzentem 5 monografii habilitacyjnych i dorobku naukowego oraz 3 książek, 6 prac doktorskich, prawie 50 artykułów naukowych w różnych wydawnictwach o zasięgu krajowym i międzynarodowym oraz recenzentem 25 wniosków w konkursach o granty KBN.

Czynnie uczestniczy w pracach naukowo-badawczych. Kierował dwoma zakończonymi grantami KBN zwyczajnymi i dwoma promotorskimi, efektem których są dwie monografie; obecnie kieruje kolejnym, nakreślonym na lata 2002-2005.

Uczestniczył czynnie w pracach Komitetu Transportu PAN w Zespole Techniki Transportu Bliskiego, a obecnie jest członkiem Polskiego Komitetu Teorii Maszyn i Mechanizmów przy Komitecie Budowy Maszyn PAN. Jest też członkiem BEST (Building Expertise in Science and Technology) Europe database, członkiem International Union of Machine Building (reprezentuje Polskę w prezydium tej organizacji), członkiem wielu komitetów naukowych czasopism oraz konferencji międzynarodowych i krajowych. Przebywał na stażach naukowych na Litwie i na Ukrainie.

Pod jego opieką wykonano programy komputerowe oraz modele robotów jako układów mechatronicznych do prezentowania prostego i odwrotnego zadania kinematyki i dynamiki manipulatorów robotów, jak również programy komputerowe do prezentacji metod formułowania i rozwiązywania różniczkowych równań ruchu układów mechanicznych. Programy te stanowią obudowę dydaktyczną prowadzonych przez niego zajęć. Posiada duże doświadczenie dydaktyczne, ponieważ 18 lat pracował w szkole średniej, gdzie uzyskał trzeci stopień specjalizacji zawodowej w nauczaniu przedmiotów mechanicznych. Prowadzi zajęcia z wielu przedmiotów mechanicznych, konstrukcyjnych, marketingowych oraz dydaktycznych, a także zajęcia z zastosowań informatyki w Wyższej Szkole Zarządzania Marketingowego i Języków Obcych w Katowicach. Prowadzi zajęcia na wszystkich rodzajach i kierunkach studiów.

Prof. A. Buchacz uczestniczy czynnie w pracach wielu komisji na Wydziale. Był redaktorem działowym serii Mechanika, a obecnie redaktorem naczelnym Wydawnictwa Politechniki Śląskiej. Był współorganizatorem corocznych Sympozjów "Modelowanie w Mechanice". Pełnił funkcję prodziekana ds. studiów inżynierskich, kierownika specjalności oraz pełnomocnika dziekana ds. studenckich praktyk pedagogicznych. - pozycjonowania n-członowych manipulatorów robotów o różnych charakterystykach fizycznych modeli i ich ogniw w ujęciu hipergrafów i ich szkieletów.

Jego działalność była wielokrotnie wyróżniana nagrodami rektorskimi. Posiada Srebrny Krzyż Zasługi, Medal Komisji Edukacji Narodowej oraz odznaki: Zasłużonemu w Rozwoju Województwa Katowickiego i Zasłużonemu dla Politechniki Śląskiej.

W tajnym głosowaniu Senat zaakceptował wniosek 40 głosami przy jednym przeciwnym i trzech wstrzymujących się.

■ Prodziekan prof. B. SKOŁUD przedstawiła wniosek Rady Wydziału Mechanicznego Technologicznego o **powołanie prof. dra hab. inż. Jerzego Świdra na stanowisko profesora zwyczajnego**. Pozytywną opinię Senackiej Komisji ds. Kadry Naukowej przedstawił jej przewodniczący, prorektor M. DOLIPSKI.

Prof. dr hab. inż. Jerzy Świder (doktorat 1981 r. - z wyróżnieniem, habilitacja 1992 r. - również z wyróżnieniem) jest autorem bądź współautorem około stu oryginalnych prac naukowych w postaci publikacji zwartych, artykułów naukowych oraz opublikowanych referatów konferencyjnych. Ponad 30 z tych prac zostało wykonanych po uzyskaniu tytułu profesora. Jest współautorem 11 publikacji zwartych, w tym podręczników akademickich, skryptów oraz monografii, z których 5 powstało po ostatniej nominacji. Prace zostały opublikowane w wielu znaczących, recenzowanych czasopismach; były też prezentowane na wielu światowych konferencjach i kongresach.

Głównym obszarem jego zainteresowań naukowo-badawczych jest dynamika układów technicznych oraz rozwój i zastosowania nieklasycznych metod modelowania i badania takich układów w postaci grafów. Prof. J. Świder jest autorem oryginalnej metody grafów hybrydowych oraz jej uogólnienia - grafów hybrydowych w zakresie modelowania i badania złożonych, przestrzennych układów wielu ciał. Przedstawione metody zostały szczegółowo sformalizowane i zalgorytmizowane, a w każdym przypadku powstało autorskie, inżynierskie narzędzie komputerowe umożliwiające badanie danej klasy układów z zastosowaniem opracowanych metod. Istotnym osiągnięciem naukowym jest także re-

dakcja i współautorstwo pierwszej części wydanej przez WNT w serii CAD/CAM książki pod tytułem "Wspomaganie konstruowania układów redukcji drgań i hałasu maszyn". Wykonał prawie 40 prac na zlecenie przemysłu i KBN, w tym uczestniczył w 12 projektach badawczych KBN. Od ponad dwóch lat można dostrzec poszerzenie jego zainteresowań naukowych, badawczych i dydaktycznych o zagadnienia związane z automatyzacją procesów technologicznych i sterowaniem procesów technicznych. Zorganizowanie procesu dydaktycznego na Wydziale Mechanicznym Technologicznym z zakresu teorii sterowania, podstaw automatyki oraz automatyzacji procesów technologicznych wraz z organizacją bardzo nowoczesnego laboratorium obudowanego metodycznie podręcznikiem pt. "Sterowanie i automatyzacja procesów technologicznych i układów mechatronicznych" można uznać za istotne osiągnięcie w dziedzinie kształcenia kadry magistrów inżynierów i inżynierów mechaników specjalizujących się w zakresie współczesnych metod automatyzacji i sterowania układów technicznych, mechatronicznych i procesów technologicznych. Jako nauczyciel przedmiotów zawodowych w Zespole Szkół Chemiczno-Mechanicznych i Górnos Śląskim Centrum Edukacyjnym w Gliwicach prof. J. Świder zdobył ważne doświadczenia dydaktyczne oraz trzeci, najwyższy stopień specjalizacji zawodowej.

Prof. J. Świder skutecznie rozciąga opiekę naukowo-dydaktyczną nad szczególnie uzdolnionymi studentami. Część z nich odbyła półroczne studia za granicą, a czterech zdobyło dyplom inżynierski w Vitus Bering Centre for Higher Education w Horsens (Dania). Wypromował już czterech doktorów (dwóch z wyróżnieniem po ostatniej nominacji).

Jego dorobek organizacyjny: członek PTMTS Oddział Gliwice; sekretarz Zarządu Oddziału Gliwickiego PTMTS; wielokrotnie sekretarz Wydziałowej Komisji Rekrutacyjnej, udział w pracach stałej Komisji Rady Wydziału ds. Programów Studiów; współorganizowanie Laboratorium Metod Komputerowych w Mechanice i Robotyce; wielokrotny udział w pracach bądź kierowanie Wydziałową Komisją Rekrutacyjną; doradca metodyczny Wojewódzkiego Ośrodka Metodycznego w Katowicach w zakresie przedmiotów mechanicznych i udział w pracach Rady Programowej Ośrodka; kierowanie Wydziałową Komisją ds. Stopnia Naukowego Doktora w dziedzinie "Budowa i eksploatacja maszyn"; pełnienie funkcji Guest Editor of the special issue of the Mechanism and Machine Theory; pełnienie funkcji pełnomocnika dziekana Wydziału MT ds. budowy hali technologicznej; udział w pracach Polskiego Komitetu Teorii Maszyn i Mechanizmów przy Komitecie Budowy Maszyn PAN; pełnienie funkcji wiceprzewodniczącego Katowickiego Oddziału SIMP; udział

w pracach wielu komitetów programowych konferencji naukowych.

W 1996 roku prof. J. Świder został wybrany prodziekanem ds. studiów inżynierskich i kształcenia podyplomowego, a w następnej kadencji - od 1999 roku - prodziekanem ds. ogólnych. W latach 1997-2000 był zastępcą kierownika Katedry Mechaniki Robotów i Maszyn, a od 1.09.2000 r. do 31.08.2001 r. zastępcą kierownika nowo utworzonej Katedry Automatyzacji Procesów Technologicznych i Zintegrowanych Systemów Wytwarzania. Od 1.09.2001 r. jest kierownikiem tej Katedry i równocześnie kierownikiem Zakładu Automatyzacji Procesów Technologicznych.

W tajnym głosowaniu senat poparł wniosek 43 głosami przy jednym przeciwnym i dwóch wstrzymujących się.

■ JM Rektor W. ZIELIŃSKI poinformował, że w związku ze zwolnieniem się mandatu zaproponowano **uzupełnienie składu Uczelnianej Komisji Wyborczej** w grupie nauczycieli akademickich o dra inż. Jana Kapinosa. Zaproponowano także **uzupełnienie składu Uczelnianej Komisji Wyborczej** o dwóch przedstawicieli Samorządu Studenckiego: Łukasza Bryłę (RMT) i Michała Płonkę.

Senat w tajnym głosowaniu zaakceptował:

- kandydaturę dra inż. J. KAPINOSA 40 głosami przy jednym przeciwnym,
- kandydatury studentów Ł. BRYŁY i M. PŁONKI 39 głosami przy jednym przeciwnym i jednym wstrzymującym się.

■ W sprawie **programu oszczędnościowego Uczelni** JM Rektor W. ZIELIŃSKI przypomniał, że sprawę zasygnalizowano przed dwoma miesiącami, ale wycofano ze względu na szereg uwag. Według ostatnich danych wiadomo, że dotacja budżetowa praktycznie nie zwiększyła się w stosunku do ubiegłego roku, zaś dotacja na badania własne zmalała o 2,7 mln zł. Możliwości oszczędnościowe są niewielkie. Najistotniejszą sprawą jest zwiększenie przychodów poprzez uruchomienie inicjatyw powodujących przyływ funduszy.

Po dyskusji, w której udział wzięli: prof. J. ZAWADIĄK, prof. L. BLACHA, prof. J. SUWIŃSKI, rektor W. ZIELIŃSKI i prorektor M. DOLIPSKI Senat podjął jednomyślnie uchwałę **dotyczącą konieczności zredukowania deficytu budżetowego oraz działań zmierzających do realizacji tego celu.**

■ Dyrektor Administracyjny mgr inż. W. WYDRYCHIEWICZ przedstawił - wobec braku uregulowań ustawowych - propozycję **uregulowania sprawy garaży** należących do zasobów

Politechniki Śląskiej, a dotyczącą 109 garaży, z których 70 wybudowano ze środków własnych najemców.

W dyskusji głos zabierali: prof. B. GRZESIK, mgr inż. M. KUSEK, dr inż. T. GIZA, mgr E. BRONKA, prof. A. BŁACH, dyr. W. WYDRYCHIEWICZ, prof. T. GLINKA, dr inż. J. KAPINOS.

Po dyskusji Senat w głosowaniu jawnym podjął - przy jednym głosie wstrzymującym się - uchwałę **w sprawie trybu sprzedaży osobom fizycznym garaży będących własnością Politechniki Śląskiej.**

■ W sprawach bieżących i wolnych wnioskach Rektor W. ZIELIŃSKI poinformował o stanowisku Komisji Zakładowej NSZZ "Solidarność" Politechniki Śląskiej w sprawie projektu ustawy "Prawo o szkolnictwie wyższym" (*patrz w rubryce „Solidarność» o projekcie uchwały*). Był to asumpt do dyskusji, w której oprócz tematu projektu ustawy poruszono sprawę przyjęć na studia, współpracy z Unią Europejską, promocji Politechniki Śląskiej na terenie Niemiec, wniosków o nagrody Rektora, wzorów druków wewnętrznych, zmiany statusu Przychodni Akademickiej. Głos w dyskusji - oprócz Rektora - zabierali: prorektorzy: R. WILK, W. CHOLEWA, M. DOLIPSKI, mgr E. BRONKA, dr inż. R. KLISZCZEWICZ, prof. J. SUWIŃSKI, dr inż. T. GIZA, dyr. W. WYDRYCHIEWICZ.

KRONIKA REKTORSKA

● 14 lipca br. w Sali Rajców gliwickiego ratusza odbyła się uroczystość podpisania przez Politechnikę Śląską, Katowicką Specjalną Strefę Ekonomiczną i Miasto Gliwice oficjalnej deklaracji w sprawie utworzenia TECHNOPARKU GLIWICE. Ze strony Uczelni deklarację podpisał JM Rektor W. Zieliński. (*więcej w rubryce "Technopark"*)

● 1 sierpnia br. w Urzędzie Miejskim w Gliwicach rektor Politechniki Śląskiej W. Zieliński, prezydent miasta Z. Frankiewicz i dyrektor Przychodni Akademickiej R. Cach podpisali list intencyjny w sprawie przekształcenia przychodni w Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej Sp. z o.o., którego udziałowcami będą Politechnika Śląska oraz pracownicy dotychczasowej Przychodni Akademickiej. (*więcej w rubryce "Niepubliczna Przychodnia Akademicka"*)

AKTY NORMATYWNE UCZELNI

- Zarządzenie Nr 57/02/03 Rektora Politechniki Śląskiej z dnia 2 lipca 2003 roku w sprawie trybu składania wniosków o udział w Programach Ramowych Unii Europejskiej oraz w sprawie udzielania pełnomocnictw do dokonywania w tym zakresie czynności prawnych w imieniu Politechniki Śląskiej
- Zarządzenie Nr 58/02/03 Rektora Politechniki Śląskiej z dnia 8 lipca 2003 roku w sprawie trybu sprzedaży osobom fizycznym garaży będących własnością Politechniki Śląskiej
- Zarządzenie Nr 59/02/03 Rektora Politechniki Śląskiej z dnia 14 lipca 2003 roku w sprawie ustalenia wysokości dodatków funkcyjnych w jednostkach organizacyjnych Politechniki Śląskiej
- Zarządzenie Nr 60/02/03 Rektora Politechniki Śląskiej z dnia 21 lipca 2003 roku w sprawie wprowadzenia z dniem 1 września 2003 roku zmian w strukturze podstawowych jednostek organizacyjnych Politechniki Śląskiej
- Zarządzenie Nr 61/02/03 Rektora Politechniki Śląskiej z dnia 29 lipca 2003 roku w sprawie wprowadzenia w Politechnice Śląskiej wzoru służbowej karty wizytowej
- Zarządzenie Nr 62/02/03 Rektora Politechniki Śląskiej z dnia 29 lipca 2003 roku w sprawie procedury ustalania dopuszczalnego zadłużenia wewnętrznego projektów Unii Europejskiej realizowanych w Politechnice Śląskiej
- Zarządzenie Nr 63/02/03 Rektora Politechniki Śląskiej z dnia 31 lipca 2003 roku w sprawie wprowadzenia w Politechnice Śląskiej wzoru papieru firmowego
- Zarządzenie Nr 64/02/03 Rektora Politechniki Śląskiej z dnia 21 sierpnia 2003 roku w sprawie powołania Komisji ds. wdrożenia II etapu podwyżek wynagrodzeń
- Pismo Okólne Nr 29/02/03 Rektora Politechniki Śląskiej z dnia 7 lipca 2003 roku w sprawie zmian w składzie Uczelnianej Komisji Wyborczej
- Pismo Okólne Nr 30/02/03 Rektora Politechniki Śląskiej z dnia 14 lipca 2003 roku w sprawie ograniczenia możliwości zatrudniania nauczycieli akademickich w jednostkach organizacyjnych Politechniki Śląskiej
- Pismo Okólne Nr 31/02/03 Rektora Politechniki Śląskiej z dnia 18 lipca 2003 roku uzupełniające pismo okólne w sprawie ograniczenia możliwości zatrudniania nauczycieli akademickich w jednostkach organizacyjnych Politechniki Śląskiej

M. Rzepka, U. Biernat

STOPNIE NAUKOWE, TYTUŁY, STANOWISKA

■ Zakończone doktoraty

- ◆ **dr inż. Paweł JURECZKO**
ur. 16.05.1973 r. w Gliwicach, Katedra Mechaniki Stosowanej. Promotor - dr hab. inż. Dagmara Tejszerska, prof. nzw. w Pol. Śląskiej. Temat pracy: "Modelowanie stanu obciążenia stopy człowieka w różnych fazach ruchu". RMT, 25.06.2003 r.
- ◆ **dr inż. Roman KORAB**
ur. 6.10.1973 r. w Zawierciu, doktorant Wydziału Elektrycznego. Promotor - dr hab. inż. Kurt Żmuda, prof. nzw. w Pol. Śląskiej. Temat pracy: "Modele efektywnych taryf przesyłowych w sieciach elektroenergetycznych". RE, 24.06.2003 r.
- ◆ **dr inż. Dominik DUDA**
ur. 25.12.1973 r. w Tarnowskich Górach, doktorant Wydziału Elektrycznego. Promotor - prof. dr hab. inż. Zbigniew Gacek. Temat pracy: "Modelowanie procesów obsługi składowych sieci elektroenergetycznych". RE, 3.07.2003 r.
- ◆ **dr inż. Marcin MACIĄŻEK**
ur. 15.09.1972 r. w Sosnowcu, doktorant Wydziału Elektrycznego. Promotor - prof. dr hab. inż. Marian Pasko. Temat pracy: "Zastosowanie nowych technik do identyfikacji optymalizacji i modyfikacji stanu pracy układów elektrycznych z przebiegami okresowymi odkształconymi". RE, 2.07.2003 r.
- ◆ **dr inż. Damian GONSCZ**
ur. 26.06.1973 r. w Tychach, doktorant Wydziału Elektrycznego. Promotor - dr hab. inż. Tadeusz Skubis, prof. nzw. w Pol. Śląskiej. Temat pracy: "Przetwornik do odtwarzania kształtu przebiegu i pomiaru indukcji magnetycznej". RE, 2.07.2003 r.
- ◆ **dr inż. Robert PIĄTEK**
ur. 14.02.1972 r. w Tychach, Instytut Techniki Ciepłej. Promotor - prof. dr hab. inż. Jan Składzień. Temat pracy: "Analiza termodynamiczna ożebrowanego wymiennika ciepła z nierównomiernym dopływem czynników". RIE, 4.07.2003 r.
- ◆ **dr inż. Grzegorz KLONFAS**
ur. 20.03.1973 r. w Katowicach, Instytut Inżynierii Wody i Ścieków. Promotor - dr hab. inż. Krystyna Konieczny, prof. nzw. w Pol. Śląskiej. Temat pracy: "Uzdatnianie wód naturalnych z wykorzystaniem technik mem-

branowych i adsorpcji na węglu aktywnym". RIE, 4.07.2003 r.

- ◆ **dr Katarzyna ADRIANOWICZ**
ur. 3.09.1966 r. w Siemianowicach Śl., Instytut Matematyki. Promotor - doc. dr hab. inż. Zbigniew Rudnicki. Temat pracy: "Modelowanie sprzężonego zjawiska przepływu ciepła na drodze przewodzenia i promieniowania metodą Monte Carlo". RIE, 7.07.2003 r.
- ◆ **dr inż. Sebastian DEOROWICZ**
ur. 19.11.1974 r. w Katowicach, doktorant Wydziału Automatyki, Elektroniki i Informatyki. Promotor - prof. dr hab. inż. Zbigniew Czech. Temat pracy: "Universal lossless data compression algorithmus". RAU, 8.07.2003 r.
- ◆ **dr inż. Paweł KACZMARCZYK**
ur. 26.04.1968 r. w Sosnowcu, Instytut Informatyki. Promotor - prof. dr hab. inż. Konrad Wojciechowski. Temat pracy: "Algorytmy deformacji i wizualizacji zdeformowanych obiektów trójwymiarowych na obrazach cyfrowych". RAU, 8.07.2003 r.
- ◆ **dr inż. Robert KOPROWSKI**
ur. 1.11.1972 r. w Bytomiu, Uniwersytet Śląski w Katowicach. Promotor - dr hab. inż. Zygmunt Wróbel, prof. nzw. w Uniwersytecie Śląskim. Temat pracy: "Wykorzystanie metod przetwarzania obrazów termograficznych w diagnostyce bocznych skrzywień kręgosłupa". RAU, 8.07.2003 r.
- ◆ **dr inż. Andrzej MALCHER**
ur. 18.02.1968 r. w Tarnowskich Górach, Instytut Elektroniki. Promotor - dr hab. inż. Leon Lasek, prof. nzw. w Pol. Śląskiej. Temat pracy: "Analiza i synteza przetworników generacyjnych przestrajanych pojemnością". RAU, 8.07.2003 r.
- ◆ **dr inż. Adam MILIK**
ur. 13.09.1973 r. w Świętochłowicach, Instytut Elektroniki. Promotor - dr hab. inż. Edward Hryniewicz, prof. nzw. w Pol. Śląskiej. Temat pracy: "Rekonfigurowalny sterownik logiczny". RAU, 8.07.2003 r.
- ◆ **dr inż. Aneta PONISZEWSKA**
ur. 19.02.1974 r. w Łodzi, Politechnika Łódzka. Promotor - dr hab. inż. Piotr Szczepaniak, prof. nzw. w Pol. Łódzkiej. Temat pracy: "Modelowanie kontroli dostępu w systemach informatycznych z wykorzystaniem UML: Koncepcja współpracy z użyciem pojęcia roli w modelu RBAC". RAU, 8.07.2003 r.
- ◆ **dr inż. Krzysztof STERNIK**
ur. 25.07.1968 r. w Kędzierzynie-Koźlu, Katedra Geotechniki. Promotor - prof. dr hab. inż. Maciej Gryczmański. Temat pracy: "Analiza efektywności i numeryczna implementacja jednopowierzchniowego, sprężystoplastycznego modelu gruntu o silnie nieliniowym wzmocnieniu anizotropowym". RB, 9.07.2003 r. z wyróżnieniem
- ◆ **dr inż. Krzysztof GRYGIEREK**
ur. 1.03.1972 r. w Zebrzydowicach, Katedra teorii Konstrukcji Budowlanych. Promotor - prof. dr hab. inż. Szczepan Borkowski. Temat pracy: "Wariacyjne metody analizy problemów statycznych kompozytowych prętów cienkościennych o profilu zamkniętym". RB, 9.07.2003 r.
- ◆ **dr inż. Edyta KUJAWSKA**
ur. 21.12.1972 r. w Kędzierzynie-Koźlu, doktorantka Wydziału Chemicznego. Promotor - dr hab. inż. Andrzej Bryczkowski, prof. nzw. w Pol. Śląskiej. Temat pracy: "Badania procesu sedymentacji w osadniku z wypełnieniem płytowym i profilowym". RCh, 9.07.2003 r.
- ◆ **dr inż. Waldemar PASZKOWSKI**
ur. 2.04.1970 r., w Wielowsi, Katedra Podstaw Systemów Technicznych. Promotor - prof. dr hab. inż. Jan Kaźmierczak. Temat pracy: "Wspomaganie projektowania systemów technicznych zagrożonych hałasem z wykorzystaniem zintegrowanych narzędzi informatycznych". RMT, 16.07.2003 r.
- ◆ **dr inż. Jan CZUPRYŃSKI**
ur. 26.09.1971 r. w Kutnie, Katedra Spawalnictwa. Promotor - dr hab. inż. Andrzej Gruszczyk. Temat pracy: "Analiza procesów metalurgicznych zachodzących w czasie spawania impulsowego metodą GMA w osłonie gazów aktywnych". RMT, 17.07.2003 r.
- **Zakończone habilitacje**
- ◆ **dr hab. Danuta JAMA**
ur. 1.05.1946 r. w Janinowie k/Rudy, Instytut Matematyki, w zakresie matematyki. Wyższa Szkoła Górnicza - Uniwersytet Górniczy w Ostrawie 1.04.2001 r., zatwierdzenie przez MENiS - Zaświadczenie nr 5905 25.06.2003 r.
- ◆ **dr hab. Waldemar CZAJKOWSKI**
ur. 12.06.1955 r. w Poznaniu, Katedra Stosowanych Nauk Społecznych, w zakresie filozofii - antropologii filozoficznej. Uchwała Rady Wydziału Filozoficznego Uniwersyte-

tu Jagiellońskiego 9.01.2003 r., zatwierdzenie przez CK ds. Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych 23.06.2003 r.

- ♦ **dr hab. inż. Jerzy BARGLIK**
ur. 11.09.1949 r. w Strzemieszycach Wlk., Katedra Elektrotechnologii, w zakresie elektrotechniki. Uchwała Rady Wydziału Elektrycznego 25.03.2003 r., zatwierdzenie przez CK ds. Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych 23.06.2003 r.

■ Nadanie tytułu naukowego profesora

- ♦ **prof. dr hab. inż. Joachim KOZIOL**,
Instytut Techniki Ciepłej, od 30.06.2003 r.

■ Mianowanie na stanowisko profesora nadzwyczajnego

- ♦ **dr hab. inż. Andrzej BLUSZCZ**
Instytut Fizyki, od 1.08.2003 r. do 31.07.2008 r.
- ♦ **dr hab. inż. Jerzy BODZENTA**
Instytut Fizyki, od 1.08.2003 r. do 31.07.2008 r.
- ♦ **dr hab. inż. Marian URBAŃCZYK**
Instytut Fizyki, od 1.08.2003 r. do 31.07.2008 r.

■ Mianowanie na stanowisko profesora zwyczajnego

- ♦ **prof. dr hab. inż. Bernard BARON**
Instytut Elektrotechniki Teoretycznej i Przemysłowej, od 1.07.2003 r.
- ♦ **prof. dr hab. inż. Marian NOWAK**
Instytut Fizyki, od 1.07.2003 r.
- ♦ **prof. dr hab. inż. Andrzej BUCHACZ**
Katedra Automatykacji Procesów Technologicznych i Zautomatyzowanych Systemów Wytwarzania, od 1.08.2003 r.
- ♦ **prof. dr hab. inż. Jerzy ŚWIDER**
Katedra Automatykacji Procesów Technologicznych i Zautomatyzowanych Systemów Wytwarzania, od 1.08.2003 r.

U. Czaplą

KONTAKTY MIĘDZYNARODOWE

- **W lipcu br.** zanotowano 67 wyjazdów zagranicznych do 20 krajów: Austria (3), Belgia (1), Bułgaria (2), Chorwacja (1), Czechy (3), Dania (2), Francja (4), Hiszpania (9), Holandia (3), Irlandia (1), Kanada (1), Litwa (1), Niemcy (19), Portugalia (2), Rosja (4), Rumunia (1), Szwecja (2), Ukraina (1), USA (3), Wielka Brytania (2), Włochy (4).

Głównym celem wyjazdów był udział w konferencjach - 36.

W tym samym okresie Uczelnię odwiedziło 13 osób z 6 krajów: Czech (3), Danii (1), Niemiec (1), Rosji (1), Rumunii (5), Wielkiej Brytanii (2).

- **W sierpniu br.** zanotowano 53 wyjazdy zagraniczne do 19 krajów: Australia (1), Austria (3), Bułgaria (2), Czechy (8), Finlandia (1), Francja (5), Grecja (2), Holandia (3), Irlandia (1), Niemcy (2), Norwegia (1), Nowa Zelandia (3), Słowacja (1), Szwajcaria (5), Szwecja (1), Ukraina (7), USA (1), Wielka Brytania (3), Węgry (3).

Głównym celem wyjazdów był udział w konferencjach - 43.

W tym samym okresie Uczelnię odwiedziło 6 osób z 5 krajów: Austrii (1), Finlandii (1), Ukrainy (2), USA (1), Wielkiej Brytanii (1).

D. Obracaj

WSPÓŁPRACA Z UNIĄ EUROPEJSKĄ

• Regionalny Punkt Kontaktowy UE

Od 1999 roku przy Politechnice Śląskiej działa **Regionalny Punkt Kontaktowy Programów Badawczych Unii Europejskiej**. Punkt ten jest elementem ogólnopolskiej sieci utworzonej przez Komitet Badań Naukowych i koordynowanej przez Krajowy Punkt Kontaktowy przy IPPT PAN w Warszawie. Podstawowym celem działania RPK jest promocja i przekaz dla pracowników Politechniki Śląskiej oraz jednostek z całego regionu śląskiego informacji dotyczących programów badawczych UE (szczególnie 6. PR UE oraz możliwości udziału jednostek badawczo-rozwojowych i akademickich w Funduszach Strukturalnych).

Cele te realizuje się poprzez:

- organizację szkoleń i warsztatów (w bieżącym roku w takich spotkaniach uczestniczyło już ponad 900 osób),
  - opracowywanie i udostępnianie bazy danych o potencjale badawczym uczelni, jednostek badawczych i wdrożeniowych w regionie śląskim,
  - doradztwo i pomoc potencjalnym uczestnikom,
  - pomoc w poszukiwaniu partnerów oraz przy składaniu wniosku o dofinansowanie badań.
- Jesienią bieżącego roku planuje się zorganizowanie kolejnego cyklu szkoleń i warsztatów dotyczących zasad udziału w:
- **6. PR UE** (możliwości podejmowania działań w 6. PR w ramach koncentracji i inte-

gracja badań w UE; strukturyzacja oraz wzmacnianie podstaw Europejskiej Przestrzeni Badawczej, dni informacyjne poszczególnych priorytetów tematycznych, procedury i zasady składania wniosku do KE, zasady rozliczeń finansowych projektów, prawne aspekty udziału w PR, internetowe bazy danych itd.)

- **Funduszach Strukturalnych** (Sektorowy Program Operacyjny Wzrost Konkurencyjności Gospodarki, Sektorowy Program Operacyjny Rozwój Zasobów Ludzkich, Sektorowy Program Operacyjny Transport - Zintegrowany Program Operacyjny Rozwoju Regionalnego, baza ISEKP - zasady wypełniania kart projektu).

A oto współzrzedne RPK:

Regionalny Punkt Kontaktowy Programów Badawczych UE

Politechnika Śląska, Dział Współpracy z Zagranicą

ul. Akademicka 2A, 44-100 Gliwice

tel. 032 2372092, fax 032 2318085

e-mail epicentre@polsl.gliwice.pl

Internet www.rpk.ia.polsl.gliwice.pl

D. Obracaj

KONFERENCJE I SEMINARIA NAUKOWE

■ „Geometria i Grafika w Kształceniu Współczesnego Inżyniera”, Szczyrk 2003

W dniach 12-14 czerwca br. odbyło się w Szczyrku kolejne seminarium organizowane przez Ośrodek Geometrii i Grafiki Inżynierskiej Politechniki Śląskiej przy współudziale Polskiego Towarzystwa Geometrii i Grafiki Inżynierskiej (PTGiGI). Tematyka tegorocznych obrad i referatów poświęcona była dydaktyce geometrii i grafiki inżynierskiej.

W seminarium zatytułowanym "Geometria i grafika w kształceniu współczesnego inżyniera" uczestniczyło 70 osób, w tym 28 z zagranicy. Reprezentowanych było 11 ośrodków zagranicznych oraz 10 ośrodków krajowych. Honorowym gościem Seminarium był Prorektor Politechniki Śląskiej prof. Ryszard Wilk (na fotografii).

Obrady zainaugurował prof. Günter Weiss z Uniwersytetu w Dreźnie, prezes Światowego Towarzystwa Geometrii i Grafiki (ISGG), referatem na temat znaczenia i sposobu nauczania geometrii i grafiki inżynierskiej w procesie kształcenia współczesnego inżyniera.

W obradach szczególnie aktywnie uczestniczył Prezes Ukraińskiego Towarzystwa Geometrii Stosowanej (UAAG), prof. Vsevolod Ye. Mykhailenko.

Z uwagi na międzynarodowy charakter seminarium obrady toczyły się w języku angielskim. Wygłoszono 41 referatów, z których większość była poświęcona nowoczesnym metodom nauczania geometrii i grafiki inżynierskiej z zastosowaniem programów komputerowych.

Spośród wielu prelekcji szczególne zainteresowanie wzbudził i wywołał wielogodzinną dyskusję referat dotyczący wprowadzenia do standardów nauczania odpowiednich, zunifikowanych zapisów zawierających ilości godzin i treści programowe przedmiotu o ujednoczonej nazwie "Geometria i grafika inżynierska". W wyniku tej dyskusji zostało opracowane i skierowane do MENiS stosowne pismo.

Streszczenia wszystkich referatów zostały wydrukowane w materiałach seminaryjnych w języku angielskim, zaś najciekawsze, wybrane teksty zostaną po recenzjach opublikowane w Zeszytach Naukowych Politechniki Śląskiej "Geometria i Grafika Inżynierska" lub w Biuletynie PTGiGI.

A. Błach

■ „Nowe technologie i materiały w metalurgii i inżynierii materiałowej”, maj 2003

16 maja br., w ramach obchodów Dnia Hutnika, odbyło się na Wydziale Inżynierii Materiałowej i Metalurgii w Katowicach XI Seminarium Naukowe "Nowe technologie i materiały w metalurgii i inżynierii materiałowej". W obradach wzięli udział, między innymi, przedstawiciele wydziałów metalurgii i inżynierii materiałowej Akademii Górniczo-Hutniczej i Politechniki Częstochowskiej, a także dyrektorzy hut i prezesi zarządów zakładów przetwórstwa metali oraz pracownicy naukowci studenci i absolwenci naszego Wydziału - łącznie około 140 uczestników. W seminarium uczestniczyli również zaproszeni goście z Republiki Czeskiej

(Uniwersytet Techniczny w Ostrawie), Słowacji (Wydział Hutniczy Uniwersytetu Technicznego w Koszycach), Niemiec (Wyższa Szkoła Zawodowa w Münster) i Węgier (Uniwersytet Techniczny w Miskolcu). Otwarcia seminarium dokonał Dziekan Wydziału prof. Leszek Blacha. Z okazji Dnia Hutnika Dziekan złożył uczestnikom seminarium najlepsze życzenia dalszych osiągnięć naukowych oraz pomyślności w życiu osobistym. Następnie obrady prowadził dr hab. inż. Jan Buzek. W toku obrad przedstawiono łącznie 66 referatów - 5 wygłoszono, a 61 zaprezentowano na sesji posterowej. Na sesji plenarnej przedstawiono 5 referatów. Tematy wygłoszonych referatów były następujące:

1. *Superconducting materials, powder preparation, bulk materials and thick films* - H. Altenburg, J. Plewa, G. Plesch (FH Münster, University of Applied Sciences),
2. *Możliwość obniżenia zużycia paliwa w piecach grzewczych przelotowych* - J. Tomczek, A. Puszer, M. Wnęć (Politechnika Śląska, Katedra Energetyki Procesowej),
3. *Wyznaczanie punktu zrównania kosztów z zyskiem w przedsiębiorstwie hutniczym* - A. Gierek, J. Szymuszal, J. Piątkowski (Politechnika Śląska, Katedra Technologii Stopów Metali i Kompozytów),
4. *Ocena tłoczności nowoczesnych blach dla motoryzacji* - A. Pielą (Politechnika Śląska, Katedra Mechaniki i Przeróbki Plastycznej),
5. *Rola polityki naukowej w procesach integracji europejskiej* - J. Haber (Politechnika Śląska, Katedra Metalurgii).

Otwarcia sesji posterowej dokonał Prorektor ds. Organizacji i Rozwoju prof. W. Cholewa. Tematy referatów przedstawionych na sesji posterowej, których autorami w przeważającej części byli specjaliści z zakresu inżynierii materiałowej i metalurgii Politechniki Śląskiej, obejmowały bardzo szeroki obszar zagadnień technologicznych, projektowych, metodycznych i wdrożeniowych, wynikających z aktualnie prowadzonych prac naukowo-badawczych, projektów KBN, projektów celowych, badań statutowych oraz badań własnych. Prezentowane na seminarium referaty zostały opublikowane w starannie opracowanych materiałach konferencyjnych. Sesjom naukowym towarzyszyła wystawa zdjęć obrazujących stan prac remontowo-renowacyjnych w zabytkowym zakładzie hutniczym w Maleńcu, wykonanych przez pracowników i studentów Wydziału Inżynierii Materiałowej i Metalurgii.

Różnorodność stosowanych technologii oraz szeroki zakres metodologii badań tworzyw me-

talurgicznych w świetle wzrastających wymagań jakościowych stworzyły wyjątkowo dogodną podstawę do szerokiej i ożywionej dyskusji nad kierunkami dalszych prac w zakresie rozwoju materiałów oraz technologii w obszarze inżynierii materiałowej i metalurgii z uwzględnieniem aktualnych wymogów ochrony środowiska. Uczestnicy seminarium pozytywnie ocenili zarówno merytoryczną, jak i organizacyjną stronę obrad.

Po południu, z udziałem Prorektora ds. Dydaktyki prof. R. Wilka, odbyło się tradycyjne spotkanie pracowników naukowo-dydaktycznych z absolwentami Wydziału. W czasie tego spotkania odbyła się również uroczystość przyjęcia w szeregi braci hutniczej studentów wyższych lat, tzw. przemianki.

A. Wyciślik

■ 15th International Conference CMM-2003

W dniach 3-6 czerwca br. w Hotelu Gołębiowski w Wiśle odbyła się 15th International Conference on Computer Methods in Mechanics CMM-2003. Konferencja była kontynuacją Polskich Konferencji Metod Komputerowych w Mechanice, które odbywają się cyklicznie co dwa lata od 1973 roku. Ogromny wkład, jaki wniosły te konferencje w promowaniu i rozwoju metod komputerowych w Polsce, jest nie do przecenienia. Konferencja CMM-2003 miała w pełni międzynarodowy charakter, a jej honorowym przewodniczącym był prof. O.C. Zienkiewicz - wybitny, światowej sławy brytyjski uczony pochodzenia polskiego mający ogromny wkład do rozwoju metod komputerowych, doktor h.c. Politechniki Śląskiej. Była to jednocześnie pierwsza z serii Conferences on Computational Mechanics odbywających się pod patronatem Central European Association for Computational Mechanics (CEACM). Konferencja odbyła się pod patronatem Ministerstwa Nauki i Informatyzacji, Wydziału IV Nauk Technicznych Polskiej Akademii Nauk i organizowana była przez Polskie Towarzystwo Metod Komputerowych oraz Politechnikę Śląską reprezentowaną przez Katedrę Wytrzymałości Materiałów i Metod Komputerowych Mechaniki.

Komitet Naukowy Konferencji składał się z wybitnych uczonych z całego świata zajmujących się metodami komputerowymi. Przewodniczącym Komitetu Naukowego był prof. T. Burczyński. Przewodniczącą Komitetu Organizacyjnego była prof. E. Majchrzak, a sekretarzem naukowym prof. P. Fedeliński.

W konferencji uczestniczyło ponad 200 osób reprezentujących 19 krajów: Austria, Brazylia,

Ceremonia otwarcia Konferencji CMM-2003. Od lewej: prof. T. Burczyński - przewodniczący Komitetu Naukowego, prof. B. Schrefler - Sekretarz Generalny International Centre for Mechanical Sciences in Udine, prof. G. Szefer - przewodniczący Komitetu Mechaniki PAN, prof. A. Borkowski - z-ca przewodniczącego Wydziału IV Nauk Technicznych PAN, prof. E. Majchrzak - przewodnicząca Komitetu Organizacyjnego, prof. W. Cholewa - prorektor P. Śl., prof. V. Kompis - przewodniczący CEACM, prof. P. Fedeliński - sekretarz naukowy Konferencji

Czechy, Estonia, Finlandia, Francja, Holandia Libia, Litwa, Niemcy, Polska, Portugalia, Rosja, Rumunia, Słowacja, Ukraina, USA, Wielka Brytania i Włochy. Z Polski najliczniej reprezentowane były środowiska naukowe z Politechniki Krakowskiej, Politechniki Śląskiej, Politechniki Poznańskiej oraz Polskiej Akademii Nauk.

Wygłoszono 185 referatów, w tym 9 referatów plenarnych, 14 referatów 'keynote' oraz 162 referaty zwykłe. Tematyka referatów plenarnych była przeglądem najważniejszych zagadnień z zakresu mechaniki komputerowej:

- Solution procedures for multiphysics problems, B.A. Schrefler (Włochy)
- Molecular stress analysis in nanostructural materials, G. Szefer (Polska)
- Exact sequences, de Rham diagram, Maxwell equations and hp-adaptivity, L. Demkowicz (USA)
- Neurocomputing and finite element method, Z. Waszczyszyn (Poland)
- Advances in adaptive methods for thermo-mechanical contact problems, P. Wriggers (Niemcy)
- Recent advances in meshless selected topics, J. Orkisz (Poland)
- Fast boundary elements in solid mechanics, W.L. Wendland (Niemcy)
- Applications of the numerical methods in biomechanics, R. Będziński (Polska)
- Remarkable transitions of the initial postbuckling behaviour of elastic structures, H.A. Mang (Austria)

W programie Konferencji reprezentowane były następujące obszary badawcze: dynamika (36), obliczenia miękkie i równoległe (29), optymalizacja (27), plastyczność (24), analiza konstrukcji (22), mechanika pęknięcia i zniszczenia (21), MEB (21), biomechanika (16), przepływ ciepła (15), metody adaptacyjne (15), metody bezsiatkowe (10), zagadnienia kontaktu (11), stateczność konstrukcji (9), mechanika gruntów (7) oraz interakcja płyn-ciało stałe (6).

Wydano materiały Konferencji, na które składają się: książka z Short Papers oraz płytka CD zawierająca teksty pełnych referatów. Szczegółowe informacje o Konferencji można znaleźć na stronach internetowych: <http://www.cmm-2003.polsl.gliwice.pl>.

W trakcie konferencji odbyło się zebranie Central European Association for Computational Mechanics oraz Walne Zebranie wyborcze Polskiego Towarzystwa Metod Komputerowych Mechaniki, w czasie którego wybrano nowe władze Towarzystwa. Przewodniczącym Towarzystwa został ponownie prof. T. Burczyński, a przewodniczącym Komisji Rewizyjnej prof. A. Garstecki.

W opinii wielu uczestników Konferencja była bardzo udana, zarówno pod względem naukowym jak i organizacyjnym. Podsumowując wyniki Konferencji należy uznać, że była ona ważnym i znaczącym wydarzeniem naukowym w zakresie rozwoju i zastosowań metod komputerowych w technice.

T. Burczyński

■ Konferencja ICEE 2003 w Walencji

W dniach 21-25 lipca 2003 r. w Walencji odbyła się kolejna międzynarodowa konferencja dotycząca kształcenia inżynierów - International Conference on Engineering Education, ICEE 2003. Konferencje ICEE odbywają się

Rektor W. Zieliński wygłasza referat na sesji plenarnej konferencji ICEE 2003

od roku 1994 m.in. w takich krajach jak Tajwan, USA, Brazylia, Czechy, Norwegia, Wielka Brytania, w bieżącym roku w Hiszpanii, a w przyszłym ponownie w USA. Konferencje ICEE przygotowuje organizacja INEER - International Network for Engineering Education and Research, do której należy obecnie ponad 16 tys. członków z wielu krajów świata. Politechnika Śląska bierze aktywny udział zarówno w konferencjach ICEE jak również w działalności sieci INEER, przede wszystkim w osobach Rektora W. Zielińskiego i prof. R. Sosnowskiego. Dowodem uznania aktywności przedstawicieli Politechniki Śląskiej było prestiżowe przyznanie organizacji konferencji ICEE 2005 Gliwicom w ostrej konkurencji z uczelniami m.in. z Korei, USA, Portoryko i Hiszpanii. W listopadzie ubiegłego roku przebywał w Gliwicach sekretarz generalny INEER prof. Win Aung. W trakcie tej wizyty zostało podpisane porozumienie - Memory of Understanding - pomiędzy INEER i Politechniką Śląską, dotyczące organizacji konferencji ICEE w roku 2005 w Gliwicach. Porozumienie ze strony Politechniki podpisał Rektor W. Zieliński jako Generalny Przewodniczący ICEE 2005 oraz dr J. Mościński jako Przewodniczący Komitetu Organizacyjnego ICEE 2005.

Przedstawiciele Politechniki Śląskiej wzięli aktywny udział w pracach przygotowawczych do konferencji ICEE 2003 w Walencji i w jej przebiegu. Rektor W. Zieliński, prof. R. Sosnowski i dr J. Mościński wzięli udział w przygotowaniach ICEE 2003 jako członkowie Międzynarodowego Komitetu Sterującego. Rektor W. Zieliński pełnił funkcję przewodniczącego komitetu opiniującego przyznawanie dorocznych nagród INEER dla wybitnych nauczycieli akademickich i organizatorów międzynarodowej współpracy w dziedzinie kształcenia inżynierów. W bieżącym roku główną nagrodę otrzymała prof. Gretchen Kalonji z University of Washington, a Rektor W. Zieliński wręczał nagrodę

w trakcie uroczystego bankietu. Rektor W. Zieliński był również uczestnikiem dyskusji plenarnej na temat postępu poprzez partnerstwo, "Progress through Partnerships", w trakcie której wygłosił prelekcję o doświadczeniach Politechniki Śląskiej wynikających z udziału w europejskich programach współpracy. Rektor W. Zieliński przewodniczył w trakcie konferencji sesji pt. "Accreditation and Quality Assessment" oraz wygłosił referat na temat systemów akredytacji w Polsce. Dr J. Mościński był organizatorem sesji specjalnej pt. "Advances in Control and Signal Processing Education" i przewodniczył tej sesji w trakcie konferencji ICEE 2003. Dr J. Mościński wygłosił również referat na temat technologii internetowych w nauczaniu sterowania adaptacyjnego. W konferencji uczestniczył również Prorektor R. Wilk, który wygłosił referat pt. "Model of teaching of environmental engineering and energy engineering at Silesian University of Technology at Gliwice, Poland". Uczestnikami konferencji byli także prof. R. Sosnowski i dr J. Haber, którzy przedstawili referat pt. "Integration of management and engineering". Przytoczone powyżej dane jasno pokazują, że udział Politechniki Śląskiej w ICEE 2003 w Walencji był zdecydowanie znaczący i z taką oceną spotkał się ze strony zarówno organizatorów konferencji jak i władz sieci INEER. Jedną z konsekwencji wymienionej aktywności było zaproszenie Rektora W. Zielińskiego i dra J. Mościńskiego do prac w Międzynarodowym Komitecie Sterującym konferencji ICEE 2004 w USA na Florydzie oraz w Międzynarodowym Komitecie Sterującym nowej konferencji ICEER 2004 organizowanej przez Uniwersytet w Ostrawie.

Konferencja ICEE 2003 była dużym sukcesem organizacyjnym: organizatorzy przytaczali dane o 505 zarejestrowanych uczestnikach konferencji, co stanowi istotny przyrost w stosunku do ubiegłorocznej ICEE 2002 w Manchesterze. Intencją władz Politechniki Śląskiej i przewodniczących konferencji ICEE 2005 w Gliwicach jest zainteresowanie udziałem w niej jak największej liczby uczestników, czemu służyła między innymi intensywna akcja informacyjna prowadzona przez reprezentujących naszą Uczelnię uczestników ICEE 2003 w Walencji. Organizatorzy ICEE 2005 zamierzają zainteresować udziałem w tej konferencji w znacznie większym wymiarze naukowców m.in. z Rosji, Ukrainy, Czech, Niemiec i innych krajów europejskich, stosowne przygotowania i rozmowy były prowadzone zarówno przed ICEE 2003 w Wa-

lencji jak i w trakcie konferencji, m.in. z prof. J. Czebotarowskim z uniwersytetu w Saratowie. Należy również podkreślić, że ogromna większość uczestników konferencji w Walencji deklarowała zdecydowaną chęć uczestniczenia w konferencji w Gliwicach. Konferencja ICEE 2005 odbędzie się w Gliwicach w dniach 25-29 lipca 2005 r.

Walencja jest przepięknym miastem przyciągającym gości z całego świata swoim zabytkowym centrum, ogromnymi futurystycznymi budowlami w starym korycie rzeki Turii, pięknymi parkami, klasycznymi i nowoczesnymi muzeami, oceanarium, ogromnym portem śródziemnomorskim i zupełnie przyzwoitymi plażami. Niestety, potwierdzenie znalazła w trakcie konferencji opinia o nieprzyjaznym klimacie Walencji - 35 stopni w cieniu i wysoka wilgotność powietrza skutecznie skłaniały uczestników konferencji do poszukiwania klimatyzowanych pomieszczeń. Organizatorzy umożliwili również uczestnikom zapoznanie się z bogatą ofertą kulinarną tego regionu Hiszpanii, której podstawowym i powszechnie znanym i docenianym elementem jest doskonała *paella*. Program kulturalny konferencji obejmował m.in. występy chóru i zespołu wokalnno-tanecznego, które zaprezentowały muzykę i tańce regionalne. Tradycyjna corrida hiszpańska tym razem nie znalazła wielu amatorów pośród uczestników konferencji pomimo interesującej oferty Walencji w tej dziedzinie.

Reasumując, Politechnika Śląska zaznaczyła bardzo wyraźnie swój udział w konferencji ICEE 2003 w Walencji co ma istotne znaczenie w kontekście przygotowań do konferencji ICEE 2005 w Gliwicach.

J. Mościński

NOTATKI PRZEWODNICZĄCEGO RGSzW

■ Notatka nr 5 (lipiec 2003)

W lipcu odbyło się tylko posiedzenie Prezydium Rady, co jest tradycją lat ubiegłych. Okres wakacyjny nie nastraja do podejmowania problemów ogólnych, stąd Prezydium zajęło się tylko sprawami bieżącymi, których jak się okazało nie było mało.

Prezydium przeanalizowało wniosek Wyższej Szkoły Przedsiębiorczości i Zarządzania imienia Leona Koźmińskiego w Warszawie o przy-

znanie z budżetu państwa dotacji na dofinansowanie inwestycji budowlanej. Jest to pierwszy tego typu wniosek opiniowany w obecnej kadencji Rady po ukazaniu się w Dzienniku Ustaw z tego roku (poz. 558 i 559) rozporządzeń Ministra Edukacji Narodowej i Sportu w sprawie warunków i trybu występowania uczelni niepaństwowych i niepaństwowych uczelni zawodowych o dotacje z budżetu państwa. Z tej racji dyskusja była długa, a osoby zabierające głos prezentowały niekiedy rozbieżne opinie. Uchwała nr 40/2003 Prezydium stwierdza, iż "wnioski uczelni niepaństwowych o przyznanie dotacji powinny dotyczyć roku budżetowego 2004". Taka uchwała jest konsekwencją opinii wyrażonej przez Prezydium Rady 13 lutego tego roku (uchwały nr 9 i 10/2003) przy okazji rozpatrywania projektów wyżej wymienionych rozporządzeń. Brak poparcia Rady dla wniosku był też motywowany ograniczaniem od wielu lat środkami na inwestycje w szkołach wyższych nadzorowanych przez MENiS. Problem jest poważny, bowiem niepaństwowe szkoły wyższe mają prawo, po nowelizacji w 2001 roku ustawy o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 20 lipca 2001 roku, nr 85, poz. 924), do występowania o dofinansowanie z budżetu państwa. Można by to rozwiązać, wydzielając w budżecie państwa (ministerstwa), od przyszłego roku, środki na dofinansowanie szkół niepaństwowych - w zakresie jaki dopuszcza ustawa o szkolnictwie wyższym.

Sprawą strategiczną, która wywołała dyskusję był kolejny projekt ustawy o finansowaniu nauki, dostępny - od 3 lipca - na stronie internetowej Ministerstwa Nauki i Informatyki. Ponieważ Rada wyraziła swoje stanowisko w tej sprawie na posiedzeniu czerwcowym (nr 15/2003), wobec braku możliwości dogłębnego przeanalizowania dokumentu zostałem upoważniony do przedstawienia uwag - w terminie do 25 lipca. Nie wnikając w szczegóły opinii, niektóre sprawy krótko poruszę. Uważamy za niewłaściwe włączenie środków na "badania własne" do "działalności statutowej". Zabieg taki spowoduje, iż znikną środki na "badania własne", które w zamierzeniach miały być przeznaczane na kształcenie kadr. Winien to być jeden z priorytetów polityki naukowej państwa. Nasze zaniepokojenie wzbudziło nieuwzględnienie Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego w procedurze powoływania Komitetu Polityki Naukowej. Jest niezrozumiałe, iż mająca ustawowe umocowanie instytucja, której obszar działania rozciąga się na sprawy nauki, została pominięta. Rada wyraziła poparcie dla uwzględnienia finansowania

działalności artystycznej, która podobnie jak naukowa jest twórczą. Za powyższym rozszerzeniem przemawia objęcie jedną ustawą stopni i tytułu naukowego oraz stopni i tytułu w zakresie sztuki. Wiele dalszych uwag wskazuje, że chociaż kolejny projekt przybliży do opracowania dokumentu, który zapewni możliwość realizacji racjonalnej i zgodnej z oczekiwaniami społecznymi polityki naukowej państwa, to niezbędna jest dalsza nad nim dyskusja.

Prezydium zaopiniowało kolejną wersję projektu umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a rządem Republiki Białoruś o uznawaniu wykształcenia, stopni i tytułu naukowego. Podobny wniosek między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Litewskiej właśnie wpłynął i będzie przedmiotem dyskusji we wrześniu. Zawieranie tego typu umów jest niezwykle pożądane, bowiem ułatwia wymianę studentów i kadry (w tym zatrudnianie), bez konieczności przeprowadzania jakichkolwiek procedur uznaniowych. Umowy w tym zakresie Rzeczpospolita Polska podpisała z Republiką Federalną Niemiec i Republiką Austrii. Treści dalszych umów są uzgadniane latami, głównie z powodu trudności porozumienia się z partnerami. Szczególnej wagi są umowy z najbliższymi sąsiadami, gdzie naturalna jest szeroka wymiana akademicka i naukowa. Rada od lat wspiera działania ministerstwa w tym zakresie, jednak nie ma żadnej możliwości wpływu na szybkość procedur uzgodnieniowych.

Prezydium pozytywnie zaopiniowało rozporządzenia do obowiązującej od niedawna ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 14 marca 2003 roku, nr 65, poz. 595). Szczegółowe uwagi zostały przekazane do Prezesa Rady Ministrów oraz Ministra Edukacji Narodowej i Sportu.

Wspomnę jeszcze o krótkim zaprezentowaniu przez Dyrektora Departamentu Nauki i Szkolnictwa Wyższego w Ministerstwie Zdrowia, panią Blak-Kaletę, problemów wyższego szkolnictwa medycznego. Wśród spraw najpilniejszych wymieniała dostosowanie kształcenia na kierunkach pielęgniarstwo i położnictwo do zasad obowiązujących w Unii Europejskiej. Odrębnym problemem jest model kształcenia medycznego - czy mają to być, na wszystkich kierunkach, jednolite studia magisterskie, czy dwustopniowe, czy może tylko pierwszego stopnia. Złożoność zagadnień nie pozwala na szersze omówienie spraw. Powrócę do tej kwestii przy okazji dyskusji nad kierunkami studiów i standardami nauczania.

Zarejestrowana została i jest tworzona witryna internetowa Rady. Od października pod adresem www.rgsw.edu.pl można będzie znaleźć informacje o składzie Rady i podejmowanych działaniach, a także treści uchwał, stanowisk i opinii. Wierzmy, że ułatwi to kontakt i współpracę ze środowiskiem akademickim.

Jerzy Błażejowski

WYDZIAŁ GÓRNICZWA I GEOLOGII KSZTAŁCI SPECJALISTÓW DLA WIETNAMU

Dla wielu Polaków Wietnam jest krajem bardzo egzotycznym. Z literatury i filmów kojarzy się nam najczęściej z okropnościami wojny, prowadzonej najpierw przez Francję, a następnie USA. Dziś kojarzyć się może także ze smacznymi potrawami serwowanymi w licznych restauracjach wietnamskich w Polsce. Ten wielki, mający ponad 80 milionów ludności kraj urzeka swą bogatą, bo 40-wiekową historią, krajobrazem i klimatem. Lecz dzisiejszy Wietnam należy postrzegać głównie jako kraj dynamicznie rozwijający się ekonomicznie, choć podstawę gospodarki stanowi w dalszym ciągu rolnictwo. Uprawia się tam ryż (pierwsze miejsce w światowym eksporcie), bataty, maniok, trzcinę cukrową, kauczukowiec, herbatę, kawę, banany, ananasy oraz warzywa. Istotna jest także hodowla bydła, bawołów, trzody chlewnej oraz rybołówstwo. Rozwija się przemysł włókienniczy, spożywczy, chemiczny, metalowy, cementowy, hutniczy, odzieżowy, drzewny i elektroniczny. Największe światowe kon-

Podpisanie umów z delegacją wietnamską
Siedzą (od lewej): Minister Doan Van Kien, Prorektor R.K. Wilk, Dziekan K. Probiez; stoją (od lewej): Prodziekan S. Krzemień, Główny Księgowy Korporacji Pham Hong Thai, Generalny Dyrektor Departamentu Współpracy Międzynarodowej Le Tri Hung.

cerny samochodowe mają w Wietnamie swoje montownie. Podstawowym przemysłem Wietnamu jest jednak górnictwo, gdyż występują tam bogate złoża węgla kamiennego, fosforytów, rud żelaza, niklu, manganu, antymonu, chromu, cyny, apatytów. Węgiel, stanowiący podstawę energetyki kraju, występuje zarówno jako brunatny, jak i w najwyższej formie uwęglenia jako antracyt. Wydobywany jest zarówno metodą odkrywkową, jak też podziemną. Średnie pokolenie absolwentów zarówno naszego Wydziału jak i Uczelni doskonale pamięta czasy, kiedy studia na Politechnice Śląskiej odbywali masowo młodzi, zdolni i pilni słuchacze z Wietnamu. Przed dwoma laty gościli u nas wietnamscy inżynierowie, którzy uaktualniali swą wiedzę w ramach studium z zakresu "Nowoczesnego górnictwa". Wielu spośród nich to absolwenci Wydziału Górnictwa i Geologii, często zajmujący najwyższe stanowiska w przemyśle górnictwym. Miło mi poinformować Państwa, że w najbliższej przyszłości powrócimy do współpracy dydaktycznej i naukowej z Wietnamem, bowiem 3 września br. Wydział Górnictwa i Geologii gościł delegację Vietnam National Coal Corporation VINACOAL. W skład delegacji wchodził:

Pan mgr inż. Doan Van Kien - Prezydent Korporacji, w randze ministra rządu Wietnamu,
Pan Le Tri Hung - Generalny Dyrektor Departamentu Współpracy Międzynarodowej,
Pan Pham Hong Thai - Główny Księgowy Korporacji.

Pan minister Doan Van Kien, wybitny absolwent naszego Wydziału z 1974 roku, gościł już u nas wielokrotnie, a nasze kontakty są zawsze miłe i cechują się szacunkiem i pełnym zrozumieniem wzajemnych potrzeb i uwarunkowań. Celem wizyty było podpisanie umów dotyczących kształcenia obywateli Wietnamu na naszym Wydziale. W listopadzie przybędzie do Gliwic grupa młodzieży licząca 10 osób, która po rocznym kursie adaptacyjnym (doskonalenie umiejętności we władaniu językiem polskim, a także w zakresie historii, geografii i kultury Polski, matematyki, fizyki oraz górnictwa i geologii) podejmie studia magisterskie. Przyszli studenci będą mieszkać i uczyć się z naszą młodzieżą, co ułatwi im asymilację w polskim środowisku akademickim. Na przełomie kwietnia i maja przyszłego roku odbędzie się natomiast kolejna edycja studium nowoczesnego górnictwa dla inżynierów wietnamskich. Dla dwudziestokilkuosobowej grupy inżynierów przygotowano specjalny program szkolenia. Uwzględnia on specyficzne potrzeby górnictwa wietnamskie-

go, w którym w ostatnich latach pojawiły się nieznane dotychczas zagrożenia, np. wybuchem metanu. Obserwowany w Wietnamie w ostatnich latach niemal 50-procentowy wzrost wydobycia węgla i jego eksportu nie może oczywiście odbywać się bez wykorzystania nauki, myśli technicznej, wiedzy inżynierskiej i menedżerskiej. I dobrze się stało, że nasi absolwenci, zarządzający górnictwem Wietnamu, zwrócili się do swojej Alma Mater, do swojego Wydziału Górnictwa i Geologii Politechniki Śląskiej, o pomoc w rozwiązywaniu swoich problemów. Inicjatorem przedsięwzięcia był Dziekan Wydziału Górnictwa i Geologii prof. K. Probierz. Przez kilka miesięcy tworzone programy nauczania, a ostatnio opracowano umowy negocjowane ze stroną wietnamską. W środę 3 września br., po trwających kilka godzin rozmowach nastąpiło uroczyste podpisanie umów. Stronę wietnamską reprezentował minister Doan Van Kien, a stronę polską: Prorektor ds. dydaktyki prof. Ryszard K. Wilk oraz Dziekan prof. K. Probierz. Realizacja zamierzeń wypełni treścią podpisaną w 1999 roku Porozumienie o współpracy naukowej pomiędzy Politechniką Śląską a Wietnamską Korporacją Węgla VINACOAL i będzie korzystna dla obu stron: Wydział nasz uzyska dodatkowe fundusze, a Wietnam cenionych specjalistów - inżynierów górników.

*Piotr Strzałkowski
Prodziekan ds. dydaktyki
Wydziału Górnictwa i Geologii*

GODNE ODNOTOWANIA

■ I Warsztaty Językowo-Metodyczne

Bardzo pracowicie i owocnie zakończył się rok akademicki dla lektorów i wykładowców Studium Praktycznej Nauki Języków Obcych naszej Alma Mater. Dzięki życzliwości JM Rektora, który sfinansował pobyt, oraz Wydawnictwu Pearson Education Poland, które zapewniło kadre wykładowczą, angliści naszego Studium mieli możliwość uczestniczenia w **I Warsztatach Językowo-Metodycznych**, które odbyły się w dniach 10-11 maja br. w Szczyrku. Tematem warsztatów było nauczanie języka biznesu na wyższej uczelni technicznej (*Teaching Business English at the Technical University*). W związku z coraz większym zapotrzebowaniem na pracowników posiadających umiejętność porozumiewania się językiem angielskim w środowisku zawodowym, z roku na rok rośnie potrzeba przygotowania studentów do

nowych zadań, przed jakimi mogą się znaleźć, podejmując pracę w nowoczesnych firmach. Rolą wykładowców jest więc umożliwienie studentom poznania najczęściej używanych zwrotów i konstrukcji językowych, tak aby mogli oni swobodnie operować językiem. Dwa dni spędzone w Szczyrku wypełnione były intensywnymi zajęciami przeprowadzonymi przez doskonałych specjalistów, native speakers, zajmujących się profesjonalnie nauczaniem języka biznesu. Ich doświadczenie i umiejętności pozwoliły naszym lektorom poznać nowe techniki nauczania oraz specyfikę przedmiotu. Wydawnictwo Pearson Education, z którym nasze studium współpracuje owocnie od lat, przedstawiło również swoją ofertę najnowocześniejszych podręczników do nauki języka biznesu. Mamy nadzieję, że doświadczenia nabyte podczas warsztatów przyczynią się do jeszcze lepszej pracy, która w efekcie pomoże studentom w ich przyszłej karierze zawodowej. W imieniu lektorów studium składamy serdeczne podziękowanie JM Rektorowi za udzieloną pomoc finansową i wsparcie w umożliwieniu przeprowadzenia tych warsztatów. Mamy nadzieję, że te pierwsze warsztaty staną się początkiem cyklicznych spotkań, dzięki którym nasi lektorzy będą mogli podnosić swoje umiejętności.

B. Stefanowicz

■ Letnia szkoła Centrum Doskonałości "OPTI-ENERGY"

W dniach 24-27 czerwca br. w Instytucie Techniki Ciepłej Politechniki Śląskiej została zorganizowana letnia szkoła *Optimisation of Energy Systems and Processes* kierowana przez prof. dr hab. inż. Andrzeja Ziębika. Organizatorem letniej szkoły było Centrum Doskonałości OPTI-ENERGY - Centre of Excellence *Optimization, Simulation and Environmental Impact of Energy Systems and Processes*, którego koordynatorem jest dr hab. inż. Ryszard Białecki, prof. Politechniki Śląskiej. W skład komitetu organizacyjnego szkoły wchodził także mgr inż. Marcin Liszka oraz dr inż. Wojciech Stanek. Szkoła dotyczyła głównie zagadnień związanych z optymalizacją procesów oraz systemów energetycznych i była przeznaczona dla uczestników studiów doktoranckich. W ramach szkoły zaplanowano wykłady przygotowane przez wykładowców z następujących ośrodków naukowych:

National Technical University of Athens Grecja (Christos A. Frangopoulos: *Methods of optimisation of energy systems*),
Technical University of Berlin, Niemcy (George Tsatsaronis, Frank Cziesla: *Thermoeconomics*),

University of Roma "La Sapienza", Włochy (Enrico Sciubba: *Artificial intelligence in the optimisation of thermal systems*),

Politechnika Warszawska (Paweł Skowroński: *Mathematical modelling of power units with optimisation problems*),

Politechnika Gdańska (Andrzej Reński: *Optimisation of development of district heating systems*),

Politechnika Śląska (Ryszard Białecki: *Evolutionary algorithms*, Wojciech Moczulski: *Selected issues of artificial intelligence methods*, Jan Szargut: *Optimization of the design parameters aiming at the minimization of the depletion of non-renewable resources*, Andrzej Ziębik: *Mathematical modelling of industrial energy systems with optimisation problems*).

W szkole brało udział 14 doktorantów z zagranicznych ośrodków naukowych (Finlandia, Francja, Rosja, Rumunia, Słowacja, Ukraina Włochy) oraz 33 doktorantów reprezentujących krajowe ośrodki naukowe (w tym 18 doktorantów Politechniki Śląskiej).

Wykłady letniej szkoły zostały wydane w formie materiałów drukowanych oraz w formie płyty CD. Materiały z wykładami oraz dodatkowe informacje można znaleźć na stronach Centrum Doskonałości OPTI_Energy: <http://www.ise.polsl.gliwice.pl/centrum/>.

A. Ziębik

■ Międzynarodowa Konferencja Metodyczna germanistów

4 czerwca br. odbyła się w Studium Praktycznej Nauki Języków Obcych Międzynarodowa Konferencja Metodyczna zorganizowana przez Zespół Germanistów, w której oprócz lektorów języka niemieckiego naszej Uczelni uczestniczyły panie Karin Kliese i Petra Mittag reprezentujące Sprachenzentrum Uniwersytetu im. Otto von Guericke w Magdeburgu. Z ośrodkiem tym łączy nas wieloletnia owocna współpraca, w ramach której powstaje obecnie już trzeci CD-ROM do nauki języka niemieckiego dla zaawansowanych. Goście zaprezentowali m.in. dotychczasowe efekty pracy nad częścią zatytułowaną "Kultur und Kunst" ("Kultura i sztuka"). W projekcie tym uczestniczą z naszej strony panie Waltrauda Samełko (kierownik Zespołu Germanistów), Joanna Horecka, Grażyna Kubarska i Irena Szlezinger.

Natomiast gospodarze w osobach pań Barbary Dimitruk, Elżbiety Doros i Beaty Kurzawińskiej przedstawili multimedialne prezentacje realioznawcze, gramatyczne i leksykalne, wykonane w programie PowerPoint. I tak, pierwsza

z pokazanych prezentacji nosząca tytuł "Weihnachten kommt alle Jahre wieder" ("Boże Narodzenie powraca każdego roku") została stworzona przez panie Barbarę Dimitruk, Roswitę Krywalską, Ewę Stykę i Gabrielę Szewiolo w trakcie kursu dla nauczycieli "Multimedia w dydaktyce" zorganizowanego przez Katolickie Centrum Edukacji Młodzieży "KANA" w Gliwicach we współpracy z firmą SIEMENS. Następną prezentacją nosiła tytuł "Unsere Umwelt. Der Imperativ." Jej autorka p. Elżbieta Doros stworzyła ją jako swą pracę dyplomową kończącą Studium Podyplomowe "Język niemiecki - multimedia - kultura. Nowe horyzonty dydaktyki" w Wyższej Szkole Lingwistycznej w Częstochowie. Na koniec p. Beata KurzaWińska, współautorka prezentacji "Die Körperteile" ("Części ciała") zademonstrowała ćwiczenia leksykalne opracowane w ramach wspomnianego już wyżej kursu "Multimedia w dydaktyce" przez czteroosobowy zespół, w skład którego wchodziły także panie Anna Gaj, Joanna Horecka i Ewa Szmidt.

Z prezentacją przygotowaną na zajęcia o tematyce gliwickiej wystąpiła także jedna ze studentek uczęszczających na lektorat j. niemieckiego do grupy prowadzonej przez p. Weronikę Tyślik.

I. Szlezinger

■ Konkurs "Z Elektryką przez Świat"

W piątek 6 czerwca w auli głównej Politechniki Śląskiej odbyła się VII edycja konkursu "Z Elektryką przez Świat". Konkurs przeznaczony jest dla uczniów przedostatnich klas średnich szkół technicznych o profilu elektrycznym. Patronat nad imprezą objął Śląski Kurator Oświaty dr Jerzy Grad. Jej organizatorami są oddziały Stowarzyszenia Elektryków Polskich z Katowic i Gliwic oraz Wydział Elektryczny Politechniki Śląskiej. I edycja konkursu odbyła się w maju 1997 r. w siedzibie Śląs-

Aula Główna. Młodzież podczas rozwiązywania testów

kich Technicznych Zakładów Naukowych w Katowicach jako jedna z imprez II Katowickich Dni Elektryki. Uroczysty charakter miała ceremonia wręczania nagród, jaka odbyła się w westybulu Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego w obecności Wojewody Śląskiego. Począwszy od III edycji konkurs odbywa się na terenie Politechniki Śląskiej, początkowo w sali im. profesora Fryzego na "Starym Elektrycznym", a ostatnio w auli głównej Uczelni.

Komisja konkursowa podczas pracy (od lewej: Alicja Wolska, Marek Krupa, Elżbieta Winczakiewicz)

W VII edycji konkursu uczestniczyło 108 uczniów z 36 szkół województw: śląskiego, opolskiego i małopolskiego. Uczestnicy rozwiązywali test przygotowany przez nauczycieli.

Przykładowe testy z lat poprzednich uczniowie mogli znaleźć na stronie internetowej OZW SEP pod adresem www.sep.katowice.pl. Rywalizacja odbywała się w klasyfikacji indywidualnej i zespołowej.

Czołowa dziewczątka klasyfikacji indywidualnej otrzymała z rąk prodziekana Wydziału Elektrycznego certyfikat upoważniający do studiowania na Wydziale Elektrycznym Politechniki Śląskiej w roku akademickim 2004/2005. Pierwsze miejsce w klasyfikacji indywidualnej zdobył Dariusz Kot z Zespołu Szkół Technicznych z Rybnika (33 pkt), wyprzedzając Beniamina Czerwickiego (Powiatowe Centrum Kształcenia Ustawicznego i Doradztwa Metodycznego z Wodzisławia Śląskiego) (29 pkt) i Łukasza Jelito z Zespołu Szkół Ponadgimnazjalnych w Jaworznie (28 pkt). W klasyfikacji drużynowej najlepszy okazał się Zespół Szkół Technicznych z Rybnika.

W ceremonii wręczenia nagród uczestniczyli: prorektor ds. Nauki i Współpracy z Przemysłem prof. Marian Dolipski, prodziekani Wydziału Elektrycznego prof. Zygmunt Piątek i prof. Lesław Topór-Kamiński, prezes Oddziału Gliwickiego SEP a równocześnie prezes Stowarzysze-

nia Wychowanków Wydziału Elektrycznego mgr inż. Tadeusz Lipiński, wiceprezes OZW SEP mgr inż. Teresa Skowrońska. Laureaci konkursu i opiekujący się nimi nauczyciele otrzymali drobne upominki. Jednak najbardziej zadowolone miny mieli szczęśliwi posiadacze certyfikatów upoważniających do studiowania na Wydziale Elektrycznym Politechniki Śląskiej. Młodzież uczestnicząca w konkursie miała okazję zwiedzić laboratoria dydaktyczne, a nauczyciele spotkali w sali posiedzeń Rady Wydziału Elektrycznego Politechniki Śląskiej. Kolejna VIII edycja konkursu już za rok!

J. Barglik

■ Profesorowie z Politechniki Śląskiej w Komitetach PAN

Do Komitetu Problemów Energetyki PAN zostali wybrani:

prof. zw. dr inż. Jan Szargut,
prof. dr hab. inż. Tadeusz Chmielniak (wiceprzewodniczący Komitetu),
prof. dr hab. inż. Joachim Koziół,
prof. dr hab. inż. Andrzej Ziębik (członek Prezydium).

Do Komitetu Termodynamiki i Spalania PAN weszli:

prof. zw. dr inż. Jan Szargut,
prof. dr hab. inż. Tadeusz Chmielniak,
prof. dr hab. inż. Edward Kostowski,
prof. dr hab. inż. Jan Składzień,
prof. dr hab. inż. Ryszard Wilk,
prof. dr hab. inż. Andrzej Ziębik.

W dniu 8 lipca br. prof. Andrzej Ziębik został wybrany przewodniczącym Komitetu.

Do Komitetu Mechaniki PAN weszli:

prof. dr hab. inż. Tadeusz Burczyński,
prof. dr hab. inż. Tadeusz Chmielniak,
prof. dr hab. inż. Eugeniusz Świtoński,
prof. dr hab. inż. Bogdan Skalmierski.

W trakcie posiedzenia w dniu 4 lipca br. prof. Tadeusz Burczyński został wybrany jednym z wiceprzewodniczących Komitetu.

■ Rektorskie granty habilitacyjne

9 lipca br. odbyło się posiedzenie Rektorskiej Komisji ds. Badań Własnych, a jego tematem było rozpatrzenie wniosków o rektorskie granty habilitacyjne. Prorektor M. Dolipski na podstawie regulaminu przyznawania grantów (Zarządzenie Rektora nr 38/02/03) dokonał oceny punktowej wniosków, których zgłoszono 73. Przy ocenie punktowej nie uwzględniano:

- skryptów, ponieważ stanowią dorobek dydaktyczny,
- prac BW i BK, ponieważ są dotowane centralnie,

- prac naukowo-badawczych i projektów KBN nie zarejestrowanych przez Politechnikę Śląską lub w przypadku braku autorów,
- publikacji w druku,
- wykorzystania wynalazków bez symbolu umowy licencyjnej z Politechniką Śląską.

Po długiej i wielowątkowej dyskusji ustalono próg kwalifikacyjny na poziomie 125 punktów. Kryteria regulaminowe i wymaganą punktację spełniło 18 autorów wniosków, którym prorektor M. Dolipski na spotkaniu w Rektoracie wręczył dokumenty poświadczające przyznanie grantu. Wręczając dokumenty prorektor M. Dolipski omówił przebieg kwalifikacji oraz zasady korzystania z grantu i sposób rozliczenia, życząc równocześnie habilitantom, aby zakończenie grantu było również zakończeniem rozprawy habilitacyjnej.

Rektorskie granty habilitacyjne otrzymali:

dr inż. Jacek Maćkowski - RT,
dr inż. dr inż. Jacek i Lidia Fedorowiczowie - RB,
dr inż. Jerzy Mikulski - RT,
dr inż. Stanisław Waluś - RAu,
dr inż. Henryk Kłeta - RG,
dr inż. Ewa Augustyniak-Olpińska - RIE,
dr inż. Zygmunt Garczarczyk - RE,
dr inż. Zygmunt Szymański - RG,
dr inż. Jacek Izydoreczyk - RAu,
dr inż. Marian Turek - RCh,
dr inż. Tomasz Błachowicz - RMF,
dr inż. Antoni John - RMT,
dr inż. Adam Fic - RIE,
dr inż. Andrzej Wojewódka - RCh,

dr inż. Mirosław Cholewa - RMT,
dr inż. Marian Turek - ROZ,
dr inż. Ryszard Walentyński - RB,
dr inż. Grzegorz Pucka - RM.

■ „Socrates” i technologie internetowe w nauczaniu

Popularny program "Socrates" to nie tylko komponent "Erasmus", w ramach którego wielu studentów Politechniki Śląskiej ma okazję wyjechać na studia do innych krajów europejskich, ale również m.in. projekty związane z nowymi technikami nauczania. Komponent taki w poprzednim schemacie programu "Socrates" nosił nazwę ODL - Open and Distance Learning, a obecnie - Minerva. Projekty realizowane w ramach tych elementów programu dotyczą przede wszystkim nauczania na odległość z wykorzystaniem technik multimedialnych, sieci komputerowych i technologii internetowych.

Na Politechnice Śląskiej realizowane były ostatnio 2 projekty w ramach wymienionych komponentów: "LINK. Kontaktowanie nauczycieli w celu opracowywania lepszych wykładów" (projekt nr 71188) oraz "LABLINK. Wirtualna wymiana studentów za pomocą łączenia laboratoriów" (projekt nr 90206). Pierwszy projekt był realizowany w latach 1999-2001, a drugi, będący jego kontynuacją i uzupełnieniem, w latach 2001-2003. Oba projekty były koordynowane przez uczelnię belgijską z Antwerpii - Karel de Grote Hogeschool, KdGH, a uczestniczyły w nich zespoły wykładowców i studentów z Wydziału Automatyki, Elektroniki i Informatyki Politechniki Śląskiej. Lokalnym koordynatorem projektów na Politechnice Śląskiej był dr Jerzy Mościński.

W projekcie LINK uczestniczyli partnerzy z Belgii, Włoch, Portugalii, Anglii i Polski. Globalnym celem projektu było zmniejszenie obciążenia związanego z tworzeniem kursów multimedialnych wspomaganych internetowo. Wszyscy partnerzy ze wszystkich krajów uznali za wartościową wspólną pracę nad przygotowaniem nowoczesnych, multimedialnych kursów, które mogą być przetransformowane do środowiska HTML i dystrybuowane za pomocą Internetu. Pomysł ten współgrał doskonale z planami i zasadami internacjonalizacji wszystkich uczestniczących instytucji. We wszystkich współpracujących instytucjach były uprzednio wykonane pewne prace na polu kształcenia na odległość i przewidywano, że te doświadczenia bardzo pomogą przy przekonywaniu innych pracowników do zainteresowania nowymi środkami przygotowywania i rozpowszechniania wykładów. We wszystkich uczestniczących insty-

tucjach były potrzeby związane z modernizacją sposobu przekazywania wykładów studentom oraz potrzeby dotyczące współpracy międzyuniwersyteckiej przy przygotowywaniu nowych wykładów z użyciem zaawansowanych środków komunikowania się przy pracy grupowej. Główne cele projektu LINK były zdefiniowane w rozszerzonej wersji nazwy projektu - łączenie profesorów w celu opracowywania lepszych kursów. W trakcie projektu profesorem zaangażowanym w jego realizację pracowali wspólnie nad transformacją swoich wykładów do nowoczesnej, interaktywnej, dynamicznej wersji, która mogłaby być umieszczona na odpowiedniej stronie internetowej i wykorzystywana przez studentów. Kursy takie mogły być uważane za lepsze - i zgodne z tytułem projektu - ponieważ miały multimedialną i dynamiczną naturę, a także, ponieważ były przerabiane asynchronicznie przez studentów z wykorzystaniem nowoczesnej platformy telenauczania z różnorodnymi możliwościami umieszczania na nich opracowanych kursów, organizowania sprawdzianów, testów i kwestionariuszy, jak również wszechstronnymi możliwościami komunikacji. Realizacja tych celów wypełniła doskonale potrzeby uczestniczących instytucji. W trakcie realizacji projektu badano również możliwości opracowania narzędzi do półautomatycznego tłumaczenia materiałów kursowych na języki partnerów. Opracowane kursy zostały wstępnie przetestowane przez studentów we wszystkich partnerskich uniwersytetach. Projekt LINK koncentrował się na przygotowywaniu lepszych kursów i lepszym dostarczaniu ich do studentów. Z pedagogicznego i dydaktycznego punktu widzenia jest jasne, że nowe multimedialne kursy przygotowane wspólnie przez profesorów z uczestniczących instytucji są bezsprzecznie interaktywne i personalizowane. Ponieważ kursy są udostępniane studentom za pomocą Internetu i zwykle nie ma żadnych restrykcji w kontekście uprzedzającego wykorzystywania materiału kursu, to wykorzystana metoda umożliwi studentom wypracowanie swojej własnej metody poruszania się w obrębie zawartości kursu multimedialnego. W projekcie LABLINK uczestniczyli partnerzy z Belgii, Niemiec, Czech, Litwy, Szkocji i Bułgarii. Głównym celem tego pilotowego projektu było opracowanie metodologii organizacji zdalnych eksperymentów laboratoryjnych i symulacji. Projekt był innowacyjny w sensie technicznym i pedagogicznym: została również opracowana metodologia nauczania, uczenia się i oceniania. Grupa testująca wyniki projektu składała się ze studentów technicznych kierun-

ków studiów (np. mechanicznego lub automatyki i robotyki). W fazie rozpowszechniania wyników planowano przenoszenie opracowanych metod na zajęcia studentów studiów podyplomowych lub doktorantów i ewentualnie osoby dorosłe biorące udział w kursach doszkolających (w przemyśle).

Ogólnym celem tego projektu było polepszenie jakości szkolnictwa wyższego w uczelniach technicznych. Studenci kierunków technicznych muszą zdobywać praktykę laboratoryjną w zaawansowanych laboratoriach. Laboratoria dotyczące nowych technologii są kosztowne i wymagają specjalizowanego personelu. Nie wszystkie instytucje dysponują zaawansowanymi laboratoriami we wszystkich specjalnościach inżynierskich, a każdy uniwersytet charakteryzuje się pewnymi silnymi i słabymi stronami. Co więcej, nie wszystkie uniwersytety mają kompetentnych pracowników we wszystkich dziedzinach (automatyka, spawanie, nauka o materiałach, przetwarzanie obrazów, uzdatnianie ścieków, biochemia i inne). Umożliwienie studentom dostępu do eksperymentów laboratoryjnych wykonywanych w innym miejscu i do symulacji laboratoryjnych opartych na technikach internetowych mogłoby poszerzyć spektrum nauczanych tematów, mogłoby również spowodować zwiększenie poziomu kształcenia w uniwersytetach będących partnerami w projekcie. Generalnie jednym z podstawowych wyników osiągniętych w projekcie LABLINK miała być wymiana ćwiczeń laboratoryjnych pomiędzy uniwersytetami - umożliwiałoby to znaczne poszerzenie kręgu odbiorców opracowanych stanowisk laboratoryjnych, a więc i większą satysfakcję twórców i opiekunów takich stanowisk.

Celem projektu LABLINK było również rozwinięcie metodologii ułatwiającej odległym studentom dostęp do działań w laboratoriach akademickich. Projekt służył opracowaniu pedagogicznego podejścia związanego z nauczaniem studentów w laboratoriach wirtualnych, włączając w to bezpośredni kontakt z nauczycielem przed i po wirtualnej sesji laboratoryjnej. Studenci uczyli się, jak komunikować się efektywnie z odległym profesorem i innymi studentami, z którymi wcześniej nie mieli bezpośredniego kontaktu. Bezspornym korzystnym efektem realizacji projektu LABLINK było wdrożenie testowych grup studenckich do wykorzystywania zdalnego sterowania i wizualizacji.

Podsumowując należy stwierdzić, że program "Socrates" i projekty LINK i LABLINK przyczyniły się do opracowania istotnie nowych i efektywnych elementów przekazywania wie-

dzy teoretycznej i praktycznej studentom Politechniki Śląskiej.

J. Mościński

■ Mistrzowie Techniki z Wydziału Elektrycznego

Wśród laureatów czterdziestej czwartej edycji konkursu "Mistrz Techniki" organizowanego przez Radę Stołeczną NOT i redakcję "Rzeczpospolitej" znalazł się zespół twórców Cyfrowego Zespołu Automatyki Zabezpieczeniowej bloku generator-transformator CZAZ-GT. W skład afiliowanego przy ZEG-Energetyka zespołu konstruktorów, który uzyskał nagrodę II stopnia, wchodzi m.in. **dr inż. Zbigniew Wysocki** oraz **mgr inż. Mariusz Przybylski**, pracownicy Instytutu Elektroenergetyki i Sterowania Układów Politechniki Śląskiej. CZAZ-GT należy do dłuższej serii rozwiązań cyfrowych zabezpieczeń tego utalentowanego zespołu konstruktorskiego i jest jedynym podobnym urządzeniem produkowanym w Polsce. Na tle urządzeń produkowanych przez firmy zachodnie wyróżnia się najobszerniejszą biblioteką zabezpieczeń i daje możliwość czytelnej rejestracji zdarzeń w systemie. Dotychczas wykonano 28 instalacji CZAZ-GT, które znacząco wpływają na obniżenie kosztów awarii oraz ograniczenie przerw w dostawie energii.

Red.

■ Nagroda im. H. Kraheleskiej dla prof. Z. Niczyporuka

Miło nam poinformować o przyznaniu profesorowi Politechniki Śląskiej dr hab. Zygmuntowi T. Niczyporukowi Nagrody Głównego Inspektora Pracy im. Haliny Kraheleskiej, stanowiącej wyraz szczególnego uznania osiągnięć w zakresie ochrony zdrowia i życia ludzkiego w środo-

wisku pracy. Wręczenie nagrody z rąk Głównego Inspektora Pracy Anny Hintz odbyło się dnia 10 czerwca br. w gmachu Sejmu RP.

Dr hab. Zygmunt T. Niczyporuk jest profesorem nadzwyczajnym Politechniki Śląskiej na Wydziale Organizacji i Zarządzania gdzie kieruje Zakładem Zarządzania Bezpieczeństwem w Katedrze Zarządzania Środowiskiem i Bezpieczeństwem, a także długoletnim pracownikiem Głównego Instytutu Górnictwa.

W 1971 r. ukończył studia na Uniwersytecie Poznańskim ze specjalnością fizyka-akustyka. Przez kilka lat zajmował się zwalczaniem zagrożeń wibroakustycznych w przemyśle. Powoływany był jako ekspert w tej dziedzinie przez ISO, Ministerstwo Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych oraz stowarzyszenia techniczno naukowe. W latach dziewięćdziesiątych był prekursorem w dziedzinie propagowania zasad zarządzania bezpieczeństwem. Był członkiem zespołu opracowującego zasady zarządzania bezpieczeństwem w Hucie "Częstochowa" i Komisji Normalizacyjnej nr 276 PKN, której zadaniem było przygotowanie norm z serii 18.000 dotyczących systemów zarządzania bezpieczeństwem i higieną pracy.

Wysokiej klasy fachowiec w swojej dziedzinie i doskonały wykładowca przedstawiający problematykę zarządzania bezpieczeństwem na szkoleniach i seminariach. Organizator Konferencji "Szkoła Zarządzania Bezpieczeństwem". Od siedmiu lat kieruje podyplomowymi studiami w zakresie zarządzania bhp. Stworzył dwa zakłady naukowo-badawcze zajmujące się tymi problemami.

Posiada niezmiernie bogaty dorobek naukowy i dydaktyczny, jest autorem wielu publikacji, w tym monografii, rozpraw naukowych i opracowań badawczych o prekursorskim charakterze. Prawie wszystkie dotyczą zagadnień związanych z szeroko pojętą problematyką ryzyka zawodowego, identyfikacji zagrożeń, szacowania i redukcji zagrożeń, traktując tę sferę procesu pracy w sposób nowatorski. Prof. Niczyporuk osiągnął w tym zakresie niezaprzeczalne sukcesy i stał się wybitnym znawcą problemu. Efektem tego jest wysoka pozycja wśród szerokiego grona praktyków, a także w udział w wielu komitetach, radach i stowarzyszeniach naukowych.

Od kilku lat owocnie współpracuje z Państwową Inspekcją Pracy oraz Wyższym Urzędem Górnictwem w zakresie propagowania najnowszych rozwiązań poprawiających organizację i metody zarządzania bhp. Pracował m.in. przy wdrażaniu systemu zarządzania bezpie-

czeństwem w 4 kopalniach. Jest cenionym współpracownikiem i wykładowcą Ośrodka Szkolenia Państwowej Inspekcji Pracy we Wrocławiu. Jego szeroka wiedza, profesjonalizm i znajomość zagadnień z zakresu prawa pracy pozwalają szerokiemu gronu inspektorów pracy na pogłębienie posiadanych wiadomości i na nowe spojrzenie na przedstawione problemy. Pod jego kierownictwem kilku inspektorów pracy zdobyło dodatkowe kwalifikacje na podyplomowych studiach.

A. Gembalska-Kwiecień

CAPE HORN - ANTARCTICA EXPEDITION

Od Redakcji

Na ręce JM Rektora nadszedł list od kapitana y/s "Stary" wysłany z Salvador da Bahia (Brazylia) 14 lipca br. Wprawdzie wydarzenia opisywane w liście były już w większości relacjonowane w naszym biuletynie, ale letnie upały zachęcają do puszczenia wodzów wyobraźni i pożeglowania jeszcze raz. po chłodnym oceanie razem z naszymi bohaterami...

A więc wyruszamy!

[...] Po opuszczeniu Valparaiso w Chile skierowaliśmy dziób naszego jachtu na południe. Po kilku dniach żeglugi pod prąd Humboldta przekroczyliśmy 40 równoleżnik, i spodziewając się ciężkich warunków sztormowych cały wolny czas przeznaczaliśmy na przygotowanie jachtu do żeglugi na wodach Antarktyki. Z każdym dniem temperatury stawały się coraz niższe, a poniżej 50 równoleżnika już prawie polarne: wewnątrz jachtu tylko około 6°C i prawie 100% wilgotności. Gdzieś na oceanie minęło pół roku od startu Wyprawy. A wciąż kawał świata był

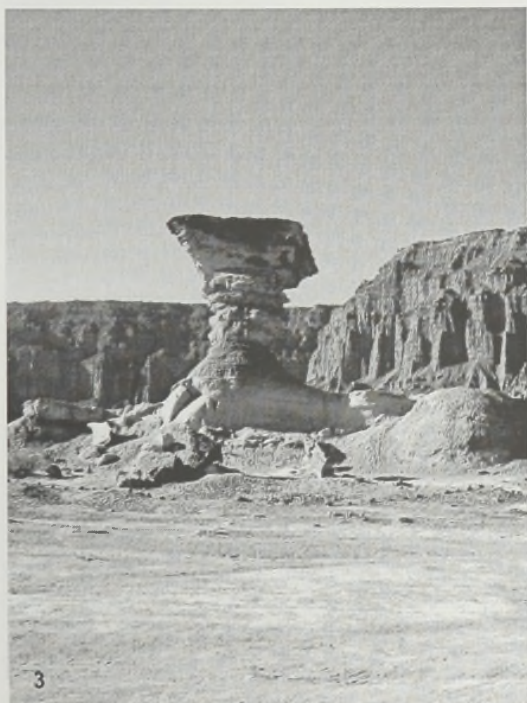

przed nami, za chwilę Horn, pierwsze góry lodowe, później Antarktyka.

29 marca znaleźliśmy się na wysokości Przyłodka Horn - dla żeglarza miejsca owianego złą sławą, zwanego "żeglarskim Everestem". Dla uczczenia tego momentu otworzyliśmy specjalnie na tę okazję wiezionego z Polski szampana, złożyliśmy sobie gratulacje jednocześnie myśląc o naszych bliskich i osobach, które sprzyjały organizacji wyprawy.

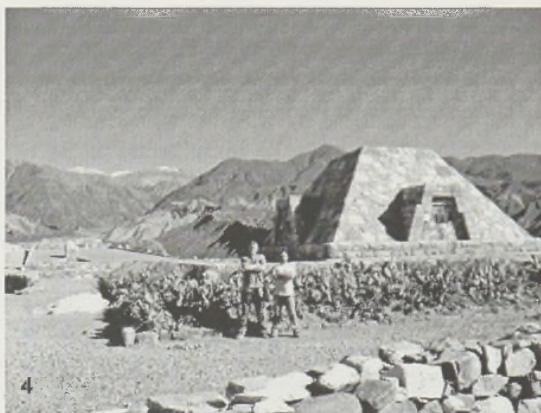
Trzy dni później przekroczyliśmy 60 równoleżnik. Byliśmy już w "Bezludnych Sześćdziesiątkach". Temperatura zaczęła wskazywać ewidentną bliskość Antarktydy. Ostatniego dnia marca z odległości ponad 30 mil morskich po raz pierwszy od ponad 20 dni zobaczyliśmy ląd. Wyrastające z oceanu, wysokie na ponad dwa tysiące metrów, całe ośnieżone strzeliste szczyty Smith Island. Widok autentycznie zapierający dech w piersiach.

Warunki meteorologiczne na Antarktydzie okazały się diametralnie inne od wszystkiego, co spotkaliśmy wcześniej. Wiatr w ciągu kilku mi-

nut potrafił zamienić się z lekkiej bryzy w poddmuchy o sile ciężkiego sztormu. Bardzo istotny stał się czynnik wychłodzenia wiatrem (przy silnym wietrze i temperaturze 0°C temperatura odczuwalna dochodzi do -30°C). Na szczęście w środowisku pozbawionym jakichkolwiek bakterii i wysokiej zawartości tlenu organizm dostosował się błyskawicznie - sprawę załatwiła bielizna termiczna i specjalnie przygotowane na wyprawę kombinezony sztormowe.

Naszym pierwszym celem na Antarktydzie była Deception Island. Ta wyspa to zalany krater wulkaniczny. Jego ściany przerwane są tylko w jednym miejscu wąską cieśniną zwaną Mieciami Neptuna. Surowa przyroda zrobiła na nas ogromne wrażenie. Niewiele gatunków zwierząt przystosowało się do życia w tych warun-

kach, ale większość z tych, którym się to udało, występuje w bardzo dużej liczebności. Obserwowaliśmy szybujące w powietrzu albatrosy i petrele, pływające wokół jachtu pingwiny Gentoo, Chinstrap i Macaroni. W drodze na Wyspę Króla Jerzego mijaliśmy kilka gigantycznych, długich na kilkaset metrów gór lodowych. Wokół jachtu rozegrał się niezwykle spektakl w wykonaniu kilku humbaków i płetwali.

Pierwszego kwietnia przy prawie sztormowej pogodzie wpłynęliśmy do Zatoki Admiralicji na Wyspie Króla Jerzego. Cel wyprawy został osiągnięty. Byliśmy pierwszym polskim jachtem, który tutaj dotarł. Zakotwiczyliśmy w pobliżu Polskiej Stacji Arktycznej im. Henryka Arctowskiego. Niedługo potem po raz pierwszy stanęliśmy na ziemi Antarktyki. Pod nogami mieliśmy pierwszy od 25 dni ląd. Do tego czwarty kontynent w trakcie Wyprawy i punkt zwrotny. Wokół jachtu pływające okruchy, małe i wielkie góry lodowe. Lodowce schodzące prosto do morza. Ośnieżone szczyty na wyciągnięcie ręki. Trudno było znaleźć przymiotniki opisujące piękno tego miejsca.

Na stacji zostaliśmy wspaniale przyjęci, poznaliśmy prowadzone tam prace badawcze. Od

tęgo momentu zaczął się powrót. Z żalem, ale i z postanowieniem powrotu musieliśmy pożegnać Antarktydę. Przed nami był sześćsetmilowy odcinek do Wysp Falklandzkich, akwen uważany za najtrudniejszy na świecie. Na koniec Cieśnina Drake'a pokazała nam swoje oblicze - południowy sztorm o sile 11 w skali Beauforta, według wskazań wariometru fale osiągały średnią wysokość 11 metrów, a najwyższa napotkana miała ponad 16 metrów. Z Falklandów ruszyliśmy do Mar del Plata w Argentynie. Ruszyliśmy na dłuższy czas w głąb lądu. Odwiedziliśmy parki narodowe Talampaya i Dolinę Księżycową, zagubione wioski andyjskie. Lataliśmy na paralotniach w La Rioja i Mendozie. Podziwialiśmy jeden z siedmiu cudów natury - Wodospady Iguazu. Krótki postój w Rio de Janeiro pozwolił nam na pobieżne oglądnięcie miasta i krótką wspinaczkę na Głó-

wie Cukru. Naszym ostatnim portem w Ameryce jest Salvador da Bahia - niegdyś stolica imperium portugalskiego w Ameryce Południowej.

W tej chwili przygotowujemy się do przepłynięcia Atlantyku z Brazylii na Wyspy Azorskie. W Polsce zamierzamy być dokładnie w rok od wypłynięcia - w drugiej połowie września [...].

Jacek Waclawski, kapitan y/s "Stary"
Andrzej Kolon, student Wydziału AEI

Ostatnie wiadomości (z internetu):

2003-08-18 Aktualnie chłopaki są 550 mil na południe od Azorów, gdzie planują wejść do portu Horta. Stamtąd będą kierować się w stronę Amsterdamu (około 1600 mil). Pasat im dopisuje, płyną z porządną prędkością 5 węzłów w bardzo ładnej pogodzie :)

2003-08-25 Azory :) y/s STARY stoi w Ponta Delgada (zamiast Horty) na wyspie Sao Miguel. Najpóźniej pojutrze rano chłopaki wypłyną w kierunku Amsterdamu.

Fotografie: 1, 2 - z fotogalerii "Argentyna"; 3 - z fotogalerii "Talampaya i Valley de la Loona"; 4, 5 - z fotogalerii "Prowincja Jujuy"; 6, 7 - z fotogalerii "Wodospady Iguazu"

NASZ CHÓR W LEGOLANDZIE

Na zamknięcie sezonu artystycznego 2002/2003, w dniach od 28 czerwca do 3 lipca br. Akademicki Chór Politechniki Śląskiej przebywał w Danii w rewanżu za udział duńskiego chóru "NYBORG MOTETKOR" z wyspy Fionia w XXII Gliwickich Spotkaniach Chóralnych. Gospodarze zgotowali nam bardzo gorące przyjęcie - bogaty program turystyczny, spotkania oraz oczywiście koncerty. Specjalną atrakcją było zwiedzanie LEGOLANDU - baśniowego miasta dzieci (ale i dorosłych) - z minikoncertem dla zwiedzających.

Podobny charakter rewanżu miał krótki wyjazd na zaproszenie chóru "DR MLADEN STOJANOVIC" (Republika Serbska - Bośnia i Hercegowina) do Prijedoru w dniach od 28 kwietnia do 1 maja br. Wystąpiliśmy na III Międzynarodowym Festiwalu Chóralnym, który zakończył się upojnym balem z żywą muzyką inspirowaną motywami ludowymi.

Bale, wycieczki, ogniska - to elementy relaksu w trakcie całorocznej intensywnej pracy chóru. W minionym roku akademickim chór pod dyrekcją profesora Czesława Freunda wystąpił 35 razy - poza Gliwicami w Busan (Korea Płd.), Prijedor (Bośnia i Hercegowina), Odense, Nr. Lyndelse i Legolandzie, w Brzeszczu, Jastrzębiu, Katowicach, Kędzierzynie-Koźlu, Pilicy, Piotrowicach, Rabce, Rybniku, Wodzisławiu, Wrocławiu, Zabrze, Zawierciu i Żorach, w tym wziął udział w 7 festiwalach.

Na zaproszenie naszego chóru, w ramach XXIII Gliwickich Spotkań Chóralnych, zaprezentowało się w Gliwicach 6 zespołów:

Zespół Wokalny Akademii Muzycznej "SENZA RIGORE" z Wrocławia

Akademicki Chór Uniwersytetu Gdańskiego, organy - Gedymin Gruba oraz The Gdansk Philharmonic Brass

Akademicki Chór "Dramma per musica" Uniwersytetu Opolskiego

Młodzieżowy Chór Kameralny z Kluczborka oraz chór Kapela Chóralna OREJA z Ukrainy
W maju mieliśmy II sesję nagrań kompozycji prof. Twardowskiego - płyta ukaże się na rynku w październiku.

W minionym roku zespół liczył (w porywach) blisko 100 osób, przy czym pełnoprawnych, aktywnych chórzystów 75, z czego 60% to studenci.

Najaktywniejsi w pracy w poszczególnych głosach to: sopran - Aleksandra Breguła (studentka Wydziału Górnictwa i Geologii), alt - Halina Piernikarczyk (studentka Wydziału Architektury), tenor - Bogdan Haydzicki, bas - Andrzej Kot.

Pracę chóru organizował pod kierunkiem prezesa Krzysztofa Chlipalskiego Zarząd w składzie: Zbigniew Proniewicz, Agata Przybylska, Marta Wymazała i Jan Kubica oraz administrator Zygmunt Piórkowski.

Dyrygenta prof. Czesława Freunda wspierali w pracy instruktorzy: Lucjusz

Anders - II dyrygent dbający o emisję głosu, Agnieszka Chrapek, Joanna Greń, Anna Popczyk, Jarosław Szczepanek i Tomasz Giedwiłło.

Zapraszamy młodzież studiującą i uczącą się do wspólnej pracy - próby w poniedziałki i środy w godz. 18³⁰ - 21⁰⁰ a także dodatkowe zajęcia we wtorki od godz. 18⁰⁰. Siedziba chóru znajduje się na Wydziale Budownictwa. Oficjalny nabór do chóru 14 i 15 października.

K. Chlipalski

„SOLIDARNOŚĆ” O PROJEKCIE USTAWY

Stanowisko

**Komisji Zakładowej NSZZ "Solidarność"
Politechniki Śląskiej**

w sprawie projektu ustawy

"Prawo o szkolnictwie wyższym"

**z dnia 26 maja 2003 r. opracowanego przez
Zespół powołany przez Prezydenta RP**

Komisja Zakładowa NSZZ "Solidarność" Politechniki Śląskiej w Gliwicach uznaje, że przedłożony projekt ustawy jest kolejną próbą nowelizacji obowiązującej ustawy o szkolnictwie wyższym. Autorzy za główny cel takiej nowelizacji uznali wprowadzenie:

- zapisów dotyczących funkcjonowania Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich (KRASP),
- zmiany w warunkach zatrudnienia nauczycieli akademickich,
- zmiany warunków socjalnych i płacowych pracowników zatrudnionych w publicznych szkołach wyższych.

W ustawie zapisuje się szereg uprawnień dla KRASP, która to organizacja (stowarzyszenie) może być jedną z wielu organizacji pracodawców działających w szkolnictwie wyższym.

Uprawnienia przypisane KRASP w wielu przypadkach pokrywają się z uprawnieniami Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego, która jest jedynym demokratycznie wybranym przedstawicielem społeczności akademickiej; przy czym zadania, jakie obie organizacje mają do wykonania, mogą być rozbieżne. Takie krzyżowanie się kompetencji może być powodem konfliktów, które nie będą służyć społeczności akademickiej.

W projekcie zaproponowano zdecydowanie niekorzystne zapisy dotyczące stosunków pracy dla wszystkich grup nauczycieli akademickich. Większość nauczycieli akademickich wg projektu będzie zatrudniona na zasadzie umowy o pracę, a rozwiązanie takiej umowy jest możliwe w każdej chwili. Nawet wąska grupa nauczycieli mianowanych, w tym także na czas określony, co jest zupełnie niezrozumiałe, może być zwalniana w trakcie roku akademickiego (po semestrze zimowym). Projektodawcy ustawy nie wykazują zatem dostatecznej troski o prawidłowość przebiegu procesu dydaktycznego, a zatem i poziomu nauczania. Ten brak troski o wiedzę studentów przejawia się w zapisach art. 3 ust. 1 p. 8, w których mowa, że "...studia licencjackie albo inżynierskie - studia... **mogące przygotować do pracy** w określonym zawodzie".

Pogorszenie warunków socjalnych pracowników wynika ze zmniejszenia odpisów na Zakładowy Fundusz Świadczeń Socjalnych do 6,5% planowanych rocznych wynagrodzeń brutto. Można by zrozumieć i godzić się na takie rozwiązanie, gdyby wprowadzono równocześnie zapis dotyczący odpisów i funkcjonowania Pracowniczych Programów Emerytalnych, których dotychczas nie uruchomiono w publicznych szkołach wyższych. Projektodawcy zadekretowali, że nauczyciele akademicy muszą być zdrowi co najmniej do 45 roku życia, ponieważ prawa do płatnego urlopu dla poratowania zdrowia uzyskują po przepracowaniu co najmniej 20 lat (aktualnie 3 lata), a łączny wymiar tego urlopu w okresie zatrudnienia nie może przekroczyć dwóch lat (obecnie nie ma ograniczeń ustawowych).

Pogorszenie warunków płacowych wiąże się ze zwiększeniem górnej granicy pensum dla pracowników naukowo-dydaktycznych z 210 do 240 godzin, a także możliwością zmniejszenia płacy lub wypowiedzenia pracy w przypadku zmniejszenia obowiązków wynikających z przyczyn pracodawcy (zmiany organizacyjne lub programowe). Różnicuje się również odprawy emerytalne i rentowe dla nauczycieli academic-

kich - 6-miesięczne dla mianowanych (profesorów), 3-miesięczne dla pozostałych.

Projekt ustawy dopuszcza, za zgodą rektora, dodatkowe zatrudnienie lub działalność gospodarczą, jednak nie dotyczy to osób, które taką działalność lub zatrudnienie mają w chwili wejścia ustawy w życie. Przytoczone przez nas przykłady (nie wszystkie, na które można by się powołać) świadczą o tym, że projektodawcy pomyśleli głównie o tym, aby w trudnej sytuacji finansowej uczelni publicznych łatwiej się nimi rządziło, korzystając głównie z możliwości sterowania zatrudnieniem. Drugorzędną sprawą staje się jakość kształcenia, co między innymi wynika z obniżenia wymagań stawianych dla uzyskania statusu uczelni wyższej.

Znamiennym jest zapis art. 8 "...w uczelni **mogą być prowadzone studia wyższe** i studia doktoranckie, studia podyplomowe oraz kursy dokształcające", a ponieważ art. 6 ust. 3 daje możliwość "prowadzenia gimnazjów i szkół ponadgimnazjalnych", to może się okazać, że będą w Polsce funkcjonować "gimnazja wyższe". Autorzy projektu ustawy w swoich pracach nie uwzględnili bliskiej perspektywy wstąpienia Polski do Wspólnoty Europejskiej i konieczności rywalizacji uczelni polskich na otwartym rynku europejskim. Efektem tego jest utrzymanie anachronicznych rozwiązań dotyczących funkcjonowania uczelni i kariery naukowej nauczycieli akademickich. Utrzymanie w projekcie dotychczasowych rozwiązań w tym zakresie powoduje konieczność wprowadzenia innych wymagań formalnych do zatrudnienia na niektórych stanowiskach (profesora) obywateli polskich i cudzoziemców. Takie rozgraniczenie może okazać się niekonstytucyjne.

Komisja Zakładowa NSZZ "Solidarność" Politechniki Śląskiej w Gliwicach uważa, że po raz kolejny grupa ekspertów pod kierunkiem prof. dr hab. Jerzego Woźnickiego proponuje projekt ustawy o szkolnictwie wyższym, który nie spełnia oczekiwań większości społeczności akademickiej oraz nie uwzględnia zmian, jakie dokonują się w naszym otoczeniu w zakresie funkcjonowania uczelni. Uważamy za bezprzedmiotowe dalsze prace, w tym legislacyjne, nad przedstawionym w dniu 26.05.2003 r. projektem ustawy "Prawo o szkolnictwie wyższym" opracowanym przez Zespół powołany przez Prezydenta RP. Wprowadzenie ustawy według proponowanej wersji mogłoby zlikwidować integralność społeczności akademickiej, co prawdopodobnie przewidzieli Autorzy projektu, nie umieszczając między innymi zapisu o "społeczności akademickiej" w treści projektu ustawy.

W imieniu Komisji Zakładowej NSZZ "Solidarność" Politechniki Śląskiej w Gliwicach

Przewodniczący
Tadeusz Giza

Gliwice, 25 czerwca 2003 r.

NIEPUBLICZNA PRZYCHODNIA AKADEMICKA

Od redakcji: 1 sierpnia br. w Urzędzie Miejskim w Gliwicach rektor Politechniki Śląskiej, prezydent miasta Gliwice oraz dyrektor Przychodni Akademickiej podpisali list intencyjny w sprawie przekształcenia przychodni w Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej, którego udziałowcami będą Politechnika Śląska i Przychodnia Akademicka. Przytaczamy tekst listu w pełnym brzmieniu.

LIST INTENCYJNY

w sprawie utworzenia

Niepublicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej na bazie dotychczasowej Przychodni Akademickiej w Gliwicach

W związku z Uchwałą nr X/165/32003 Rady Miejskiej w Gliwicach z dnia 10 lipca 2003 r. w sprawie wyrażenia intencji likwidacji Samodzielnego Zakładu Opieki Zdrowotnej "Przychodni Akademickiej w Gliwicach" z siedzibą przy ul. Moniuszki 13, realizując ustawowe obowiązki zapewnienia opieki zdrowotnej studentom i pracownikom, na mocy uchwały Senatu nr IX/61/2002/2003 z dnia 26 maja 2003 r., Politechnika Śląska wraz z kadrą medyczną SPZOZ Przychodnia Akademicka przystępuje do procesu utworzenia spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w celu powołania Niepublicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej.

Założenia utworzenia spółki

1. Forma prawna
  - spółka z ograniczoną odpowiedzialnością
2. Przedmiot działania w zakresie:
  - ochrony życia ludzkiego: praktyka lekarska, działalność paramedyczna, pozostała działalność związana z ochroną życia ludzkiego, gdzie indziej nie sklasyfikowana
  - poprawy kondycji fizycznej
  - opieki wychowawczej i społecznej z zakwaterowaniem:

zapewnienie całodobowej opieki ludziom starym i grupom osób o ograniczonej zdolności radzenia sobie

- opieki wychowawczej i społecznej bez zakwaterowania:
    - odwiedzanie osób starszych
  - edukacji:
    - specjalistyczna edukacja na poziomie średnim, gdzie indziej nie sklasyfikowana
  - sprzedaży detalicznej:
    - napojów do konsumpcji w automatach poza siecią sklepową, wyrobów farmaceutycznych, artykułów medycznych, artykułów ortopedycznych, kosmetyków i artykułów toaletowych.
3. Udziałowcy i udziały:
    - a. Politechnika Śląska - wkład większościowy niepieniężny (aport) aparaturowy, ok. 35.000 zł
    - b. Personel dotychczasowej Przychodni Akademickiej - wkłady pieniężne, nie mniej niż 15.000 zł co powinno dać łącznie minimum 100 udziałów równych i niepodzielnych wartości 500 zł każdy.

4. Siedziba spółki - Gliwice, ul. Moniuszki 13
5. Czas trwania spółki - nieograniczony
6. Termin rejestracji spółki - III kwartał 2003 r.
7. Termin rejestracji NZOZ - IV kwartał 2003 r.

Po złożeniu przez Dyrektora "Przychodni Akademickiej w Gliwicach" wniosku w sprawie likwidacji Zakładu i jego akceptacji przez Prezydenta Miasta Gliwice, w celu realizacji powyższych założeń, Miasto Gliwice jako organ tworzący SPZOZ "Przychodnia Akademicka w Gliwicach" przystąpi do wydania odpowiednich uchwał i zarządzeń w celu rozpoczęcia procesu likwidacji tego Zakładu poprzez m.in.:

1. Wydierżawienie budynku przy ul. Moniuszki 13 na zasadach obowiązujących dla pozostałych NZOZ-ów oraz wynajęcie lokalu zajmowanego przez "Szkołę Rodzenia" przy ul. Moniuszki 11 na zasadach, które będą przyjęte dla pozostałych NZOZ-ów.
2. Wydierżawienie i sprzedaż mienia ruchomego na zasadach ustalonych uchwałą Rady Miejskiej w Gliwicach.
3. Remonty nieruchomości zajmowanych przez Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej ze środków finansowych zaplanowanych w danym roku budżetowym.

Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością utworzy Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej, któ-

ry przejmie wszystkich pracowników likwidowanej "Przychodni Akademickiej w Gliwicach" w trybie art. 23¹ KP.

Rektor Politechniki Śląskiej
 (-) **Wojciech Zieliński**
Dyrektor Przychodni Akademickiej
 (-) **Romualda Cach**
Prezydent Miasta Gliwice
 (-) **Zygmunt Frankiewicz**

TECHNOPARK

Od redakcji: 14 lipca br. w Sali Rajców gliwickiego ratusza prezydent Gliwic, rektor Politechniki Śląskiej oraz prezes zarządu Katowickiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej podpisali oficjalną deklarację w sprawie utworzenia TECHNOPARKU GLIWICE. Poniżej przytaczamy tekst Deklaracji oraz wywiad z Rektorem W. Zielińskim i wiceprezydentem J. Kaźmierczakiem, profesorem naszej Uczelni, jaki ukazał się w "Nowinach Gliwickich" nr 34 z dnia 21.08.2003.

***

DEKLARACJA W SPRAWIE UTWORZENIA PARKU TECHNOLOGICZNEGO „TECHNOPARK GLIWICE”

Prezydent Miasta Gliwice, Rektor Politechniki Śląskiej oraz Prezes Zarządu Katowickiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej S.A. zgodnie potwierdzają celowość utworzenia w Gliwicach Parku Technologicznego (nazywanego dalej *Technopark Gliwice*). Oceniając wysoko wykonane dotychczas prace przygotowawcze, zakończone opracowaniem koncepcji Technoparku zlokalizowanego na terenie KSSE, uznają potrzebę korekty przyjętych założeń. Postanawiają kontynuować aktywną współpracę w celu możliwie szybkiego osiągnięcia zamierzonego celu. W szczególności postanowiono:

1. Dokonać w projekcie wspólnego przedsięwzięcia zmiany statusu Politechniki Śląskiej z partnera na współzałożyciela Technoparku (bez rozstrzygania jego przyszłej formy prawnej działania).
2. Uwzględnić w koncepcji utworzenia, funkcjonowania i rozwoju Technoparku Gliwice wskazane przez Politechnikę Śląską obiekty i tereny zlokalizowane w obrębie kampusu akademickiego w Gliwicach pomiędzy ul. Stanisława Konarskiego i Wincentego Pola.
3. Powierzyć Politechnice Śląskiej rolę wiodącą w opracowaniu zmodyfikowanej wersji dokumentów studialnych utworzenia Technoparku oraz w opracowaniu nowej

koncepcji architektonicznej tej inwestycji budowlanej. Politechnika Śląska deklaruje pokrycie kosztów wykonania opracowań ze środków własnych. Po przygotowaniu zmodyfikowanych dokumentów Politechnika Śląska prześle opis projektu do bazy danych, obejmującej projekty proponowane do współfinansowania z funduszy Unii Europejskiej.

4. Określić w drodze porozumienia stron formę prawną, która docelowo będzie stanowić podstawę funkcjonowania Technoparku Gliwice oraz powierzyć Prezydentowi Miasta Gliwice podjęcie związanych z tą decyzją niezbędnych czynności formalnych i organizacyjnych. Prezydent Miasta Gliwice deklaruje pokrycie związanych z tym kosztów manipulacyjnych z funduszy pozostających w jego dyspozycji.
5. Upoważnić Prezydenta Miasta Gliwice do podjęcia działań zmierzających do pozyskania niezbędnych dla uruchomienia i funkcjonowania Technoparku Gliwice środków finansowych.
6. Przyjąć deklarację KSSE S.A. wniesienia do wspólnego przedsięwzięcia środków finansowych uzyskanych ze sprzedaży gruntów przeznaczonych uprzednio pod obiekty Technoparku.
7. Rozpocząć działania zmierzające do stworzenia grupy złożonej z wybitnych przedstawicieli świata nauki i gospodarki, związanych z Gliwicami i makroregionem śląskim, której zadaniem byłoby lobbing na rzecz Technoparku Gliwice zarówno w zakresie pozyskiwania nowych uczestników tego przedsięwzięcia, jak i niezbędnych środków finansowych.
8. Przygotować i uruchomić adresowany do środowiska akademickiego Politechniki Śląskiej, środowisk innych gliwickich instytucji naukowo-badawczych, środowisk gospodarczych oraz ogółu mieszkańców Gliwic program informacyjno-edukacyjny, którego celem będzie stworzenie sprzyjającej funkcjonowaniu Technoparku atmosfery oraz aktywizacja osób i instytucji, których inicjatywy i działania będą mogły być realizowane w ramach Technoparku.

REKTOR POLITECHNIKI ŚLĄSKIEJ
 (-) **Wojciech Zieliński**
PREZES KSSE S.A.
 (-) **Piotr Wojaczek**
PREZYDENT MIASTA GLIWICE
 (-) **Zygmunt Frankiewicz**

***

Wywiad w "Nowinach Gliwickich" nr 34
z dn. 21.08.2003

NG: Przy transferze technologii ważniejszą są ludzie i ich pomysły niż zaplecze materialne. Czego więc brakowało do tej pory - bo chyba nie kadry - by poważnie myśleć o budowie Technoparku?

Wojciech Zieliński: Dogadaliśmy się w końcu z miastem. Wbrew pana tezie równie ważną jest baza materialna, a początkowo zamierzano stawiać Technopark w gliwickiej części SSE. To było za daleko.

NG: W jakim stopniu realizacja projektu obciążą finansowo Politechnikę?

WZ: Naszym jedynym wkładem jest obiekt leżący na obrzeżach dzielnicy akademickiej, w przyszłości jedna z siedzib Technoparku. To konstrukcja stalowa wyceniona na 2,5 mln zł.

NG: Część kadry naukowej Politechniki obawia się konkurencji zarówno ze strony Technoparku, jak i gminnej uczelni, która stanowić ma element projektu "Nowe Gliwice". Nie podziela pan obaw własnego środowiska?

WZ: Nie boję się ani ja, ani moi koledzy. Wprost przeciwnie. Przecież to dla nich dodatkowe miejsca pracy. Liczymy, że w ramach umowy offsetowej towarzyszącej zakupowi F-16 uda się nam ściągnąć znaczące w świecie firmy. Politechnika posiada szerokie kontakty z uczelniami amerykańskimi. Wierzymy, że za nimi przyjdą inne i Technopark stanie się prawdziwym centrum nowoczesnych technologii. Technologiai wdrażanych przez naszych absolwentów pilnie obserwowanych przez studentów. Technopark to nie tylko zakład produkcyjny, ale i praktyczny "poligon" dla słuchaczy. Ale z pewnością nie instytut badawczy. Nie ma więc mowy o konkurencji.

Co do "Nowych Gliwic". Z Technoparkiem łączy je tylko to, że projekt przewiduje rezerwację terenu pod rozbudowę przedsięwzięcia. Między nami a gminą nie dochodzi też do konfliktu na tle przyszłej uczelni.

NG: Inkubator, zaplecze naukowe, laboratoria, fachowcy zdolni do opracowywania analiz, ekspertyz, kształcenia - wszystkie elementy Technoparku - egzystują w rozproszeniu od dawna, nie mogąc jakoś zorganizować się w strukturę. Mimo niejednej próby. Na czym opiera pan wiarę, że tym razem nie będzie inaczej?

Jan Kaźmierczak: Rzeczywiście, elementy te istniały, ale w moim odczuciu brak było dotychczas żywotnego zainteresowania stron, żeby je scalić. Technopark stanowi niewątpliwie szan-

sę, np. dla studentów i absolwentów Politechniki, otwierając im praktyczną możliwość pracy na własny rachunek z zastosowaniem tego, czego się nauczyli w toku studiów. Niestety, dotychczasowy model studiów nie przygotowuje do tego typu wyzwań. Dotyczy to także umiejętności kadry akademickiej, która w zbyt małym stopniu potrafi nauczyć zaradności i przedsiębiorczości. Ostatnio ogólna atmosfera zaczęła jednak sprzyjać tego typu pomysłom; obok wspomnianej inicjatywy gliwickiej powstała np. na szczeblu wojewódzkim Regionalna Strategia Innowacyjności. Pojawił się też dodatkowy, istotny czynnik - wsparcie środkami zewnętrznymi.

NG: Skoro jesteśmy przy pieniądzach - czy znany jest już koszt całego projektu?

JK: Realizacja projektu "Nowych Gliwic" pochłonie ok. 9,6 mln euro z funduszu PHARE, które trzeba uzupełnić - zgodnie z zasadą współfinansowania - o środki własne miasta Gliwice. Według studium wykonalności realizacja projektu zlokalizowanego na obrzeżu dzielnicy akademickiej kosztować ma ok. 8-9 mln zł. Jeśli projekt byłby realizowany w ramach europejskich środków strukturalnych, potrzeba 4-4,5 mln zł wkładu własnego. KSSE zadeklarowała wniesienie środków ze sprzedaży działki, która pierwotnie rezerwowana była pod Technopark. Budżet Gliwic jest bardzo napięty, trudno przeceniać możliwości finansowe Politechniki. Nie ma chyba innego wyjścia, jak uzupełnić kapitał funduszami firm, które gotowe byłyby uczestniczyć w przedsięwzięciu.

NG: Uprzedził pan moje pytanie - czemu park technologiczny nie powstaje w SSE?

Koncepcja Technoparku zrodziła się w grupie roboczej: Urząd Marszałkowski, miasto Gliwice, prezydent, KSSE S.A. Na działce w strefie wybudowany miał być wielofunkcyjny obiekt, w którym realizowane miały być zadania Technoparku. Gdy Politechnika Śląska zastąpiła samorząd wojewódzki, zdecydowano, że jądro gliwickiego technoparku mieścić się będzie przy ul. Wincentego Pola.

NG: W wywiadzie opublikowanym w internecie określił pan rolę Parku jako pomostu łączącego dwa brzegi - nauki i gospodarki. Czy - w kontekście wyrażanych przez pana wątpliwości - nie boi się pan, że pomost zawiśnie w próżni?

Gdybym się tego obawiał, nie angażowałbym się tak mocno w omawiane przedsięwzięcie. Zagrożeń pewnie istnieją, chociaż w dużej mierze są osadzone w sferze mentalnej: braku przekonania ludzi i instytucji o pożytku z istnie-

nia Technoparku. We wcześniejszym fragmencie mojej wypowiedzi odniosłem się do mankamentów systemu edukacji, także realizowanej w Politechnice Śląskiej. Ten problem jest wyzwaniem dla władz Uczelni. Przygotowywane są już pod tym kątem rozwiązania metodologiczne i edukacyjno-organizacyjne. Trzeba uczyć studentów jak zdobytą wiedzę i umiejętnością spożytkować na własny rachunek, zakładając przedsiębiorstwo. Także władze Gliwic muszą skutecznie rozwiązać podobny problem. Musimy przekonać mieszkańców, że Technopark to konkretne możliwości i potencjalne korzyści. Wierzę, że jest to możliwe.

Rozmawiał Adam Pikul

KRONIKA ŻAŁOBNA

■ W dniu 28 lipca zmarł w wieku 74 lat **prof. zw. dr hab. inż. Szczepan Borkowski**, wybitny nauczyciel akademicki i naukowiec, znany w kraju jako specjalista teoretyk w dziedzinie ośrodków ortotropowych, a także nieliniowej teorii sprężystości i termosprężystości, wybitny dydaktyk i organizator nauki.

W Politechnice Śląskiej pracował w latach 1953-1999 na Wydziałach: Mechanicznym, Matematyczno-Fizycznym i Budownictwa, pełniąc szereg funkcji: Dziekana Wydziału Matematyczno-Fizycznego w latach 1981-1985, Prodziekana ds. nauczania i wychowania na Wydziale Matematyczno-Fizycznym w latach 1973-1979, Zastępcy Dyrektora Instytutu Mechaniki Teoretycznej, Kierownika Zakładu Mechaniki Ośrodków Ciągłych, Kierownika Katedry Mechaniki Teoretycznej w latach 1994-1997.

Profesor Borkowski wypromował 9 doktorów; czterech Jego wychowanków zostało doktorami habilitowanymi, dwóch z nich uzyskało tytuł profesora. Przez wiele lat był członkiem Sekcji Mechaniki Ciała Stałego Komitetu Mechaniki PAN, Komitetu Inżynierii Budowlanej PAN Oddz. Katowice, Polskiego Towarzystwa Matematycznego, Polskiego Towarzystwa Mechaniki Teoretycznej i Stosowanej, American Mathematical Society.

Za wybitne zasługi dla nauki i dydaktyki został odznaczony: Krzyżem Kawalerskim Orderu

Odrodzenia Polski, Medalem Komisji Edukacji Narodowej, a także Złotą Odznaką Zasłużonemu w Rozwoju Województwa Katowickiego, Odznaką Zasłużonemu dla Politechniki Śląskiej, Medalem Czterdziestolecia Politechniki Śląskiej, Medalem "Solidarności". Za osiągnięcia naukowe i dydaktyczne uzyskał m.in. nagrody Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki oraz Ministra Edukacji Narodowej, wyróżnienia Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa oraz Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Odszedł od nas wybitny Profesor, Człowiek nauki i dydaktyki, Organizator nauki, Człowiek pracy i życzliwy, szanowany i kochany przez współpracowników oraz pracowników wielu uczelni i studentów.

Uroczystości pogrzebowe odbyły się 1 sierpnia br. na Cmentarzu Lipowym w Gliwicach.

■ W dniu 31 sierpnia br. zmarł nagle w wieku 91 lat **doc. Kazimierz Szałajko**, emerytowany pracownik Politechniki Śląskiej, absolwent Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie i pracownik tej uczelni w latach 1935-1937, pracownik Politechniki Lwowskiej w latach 1937-1939, współpracownik prof. Stefana Banacha. W czasie okupacji prowadził tajne nauczanie na terenie Lwowa i Brzozowa.

Doc. Kazimierz Szałajko był pracownikiem Politechniki Śląskiej od 1946 roku do 1982 roku; zajmował różne stanowiska kierownicze, był dyrektorem Instytutu Matematyki w latach 1971-1982. Jest autorem wielu publikacji naukowych i dydaktycznych. Współorganizował Gliwicki Oddział PTM, w którym aktywnie pracował do swych ostatnich dni.

Wychowawca wielu pokoleń absolwentów Politechniki Śląskiej, głównie Wydziału Górniczego. Za działalność naukową, dydaktyczną, organizacyjną i społeczną otrzymał 12 odznaczeń, wśród nich Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Złoty Krzyż Zasługi i Medal Komisji Edukacji Narodowej.

Był człowiekiem wielkiej pracowitości i uczciwości, cieszył się powszechnym szacunkiem i uznaniem pracowników i studentów.

Uroczystości pogrzebowe odbyły się 4 września br. na Cmentarzu Centralnym w Gliwicach.

Opracowanie redakcyjne: mgr inż. Bogusław Szewc, Instytut Elektroenergetyki i Sterowania Układów Pol. Śl., Gliwice, ul. B. Krzywoustego 2, p. 618, tel. 237 16 93, 237 14 81, e-mail: bszewc@polsl.gliwice.pl
Fotografie w nadesłanych materiałach są zamieszczane na odpowiedzialność autora korespondencji.

GODAŃCE I SKONIECNE
 PODDOKONIA I PODKIEKANT-
 NIE ZA MODLIWOSC
 POBYTU I WSPANIAŁEGO
 WYPOCZYNKU W NAJBAR-
 DZIEJ UROKLIWYM MIEJSU
 POLITECHNIKI ŚLĄSKIEJ
 OD WSZYSTKICH UCZES-
 TNIKÓW KOLONII (ETNIEJ
 W JASTRZĘBIEJ GÓRZE
 JASTRZĘBIA GÓRA VII. 2003

POLSKA 120
 TORUŃ
 JASTRZĘB
 44-102
 AY

JM
DEKLOR
POLITECHNIKI ŚLĄSKIEJ
WOJCIECH DIELIŃSKI
UL. AKADEMICKA 1
44-102 GELIWICE

Wakacje były na medal!

Stanisław Mazuś: W duecie